

CALVINIST + CONTACT

DUTCH - CANADIAN

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312,
Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa,
Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

NOVEMBER 20th, 1964 — No. 672 — 20th YEAR OF PUBLICATION

MAY
MR. F. W. DERGMA,
177 NIAGARA ST.
ST. CATHARINES, ONT.

REDEEMER COLLEGE LIBRARY

PER/BX/9401/1.036

A D V E N T

In de zesde maand (na de verrassende boodschap aan Zacharias) werd de engel Gabriel van God gezonden naar een stad in Galilea, genaamd Nazareth, tot een maagd die ondertrouwd was met een man genaamd Jozef, uit het huis van David, en de naam der maagd was Maria.

En toen hij bij haar binnengekomen was, zei hij:

— Wees gegroet, gij begenadigde, de Here is met u.

Zij ontroerde bij het woord en overlegde, welke de betekenis van de groet mocht zijn.

En de engel zeide tot haar:

— Wees niet bevreesd, Maria; want gij hebt genade gevonden bij God. En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam JEZUS geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen.

(Lucas 1:26-34)

De aankondiging aan Maria

Houtsnede van Christoffel Overvoorde

Haar hele leven is zo anders dan weleer,
haar stem heeft voller, dieper klank gekregen.
Beheerster, rustiger is haar bewegen
en 't glanzen van haar oog oneindig teer.

Zij leeft in liefde en wil liefde geven.

Haar groot geluk maakt zalig en verward

en 't hunk'ren ernaar versnelt de bons van 't hart,

want diep in haar, weet zij,
ontbloeit het godd'lijk leven.

Het maakt doorwaakte nachten
tot een lichtend zweven,
waarin ze 't Kind reeds in haar
armen ziet,
waarin Het haar Zijn eerste
glimlach biedt,
die huiverend haar zinnen
komt doorbeven.

En als de morgen wekt en
klare dageraad
de schaduwen des nachts doet
als een schim verdwijnen,
dan blijft diep in haar ziel dit
beeld lang lichtend schijnen
en hunk'rend reikt haar oog
naar wat te komen staat.

G. SPEIJER

Een Belangrijke Vraag

"Welke factor zal waarschijnlijk meer dan iets anders, beslissend zijn voor de invloed, die het Christendom zal hebben op de secularisatie in de komende tien jaar?"

Dit was de vraag, die het tijdschrift "Christianity Today" aan vijftien prominente figuren heeft voorgelegd. De antwoorden, die deze mannen gaven werden afgedrukt in het nummer van 9 oktober van dit tijdschrift.

Onder hen bevinden zich professoren aan universiteiten, colleges en seminaries, als ook de redakteur van "Christianity Today" zelf, mensen dus die geacht mogen worden een oordeel op dit punt te hebben. Zoals te verwachten, liggen de antwoorden echter nogal uiteen.

De vraag is er ook naar. Maar tegelijkertijd is het een vraag, die niet alleen professoren interesseert. Het gaat ieder Christen aan.

Om de vraag goed uit de verf te doen komen, moeten wij uiteraard wel weten wat wij onder secularisatie verstaan. Misschien kunnen wij het woord het best weergeven met "ont-goddelijking", het scheiden van God en het leven. Natuurlijk is er wel meer van secularisatie te zeggen, maar wij begrijpen, dat de vraag in "Christianity Today" het zo bedoelt. In het moderne leven en het moderne denken heeft men een gebied gereserveerd voor God. Wie voor godsdienst gevoelt, kan dit gebied betreden. Maar "normaal" leeft en werkt de mens buiten dit gebied.

Wij kunnen het beter nog iets concreter stellen. Secularisatie doet ons niet slechts denken aan anti-godsdienstige campagnes in communistische landen, of goddeloze lectuur of wat in het algemeen voor "de wereld" doorgaat. De secularisatie of ont-goddelijking van het leven is veel wijder en zij voltrekt zich vaak zonder veel ruchtbaarheid. Het kan tot uitdrukking komen in de wijze waarop wij onze zaken doen of ons dagelijks werk verrichten. Het kan blijken uit de opvoeding die ouders hun kinderen geven of in de leiding tot beroepskeuze. Wij komen haar tegen in de politiek van onze stad of provincie of staat. Zij speelt een grote rol in de kunstbeoefening, in de maatschappelijke verhoudingen, in de wetenschap, in de theologie. Ja zeker, ook in de theologie. Overal waar niet geluisterd wordt naar de wil van God, overal waar de

allen getracht in enkele zinnen de taak van de gelovigen te formuleren. Zij hebben ons willen wijzen hoe wij als christenen hebben te leven, vandaag, wil er in de eerstkomende tien jaar een invloed op de secularisatie van ons uitgaan.

Wij weerstaan de verleiding om de diverse antwoorden hier weer te geven. Niet omdat het niet interessant zou zijn deze nader te bezien en te analyseren. Maar veeleer omdat uiteindelijk de invloed evenredig zal blijken te zijn aan de waarde die de individuele christenen aan hun praktisch geloof kunnen geven. In andere woorden: de invloed van ons belijden hangt niet af van hetgeen deze of gene professor, of zelfs van wat deze of gene synode zegt of besluit, maar van de mate waarin wij ons geloof en belijden in de praktijk tot gelding kunnen brengen. Hoe men het ook beziet: dit zal de beslissende factor moeten zijn.

Men voelt het wel: het gaat hier niet om bepaalde theologische inzichten. Het gaat er veeleer om hoe wij datgene wat wij geloven ook inderdaad beleven, en dan in die mate, dat er invloed van ons uitgaat op de secularisatie.

Wanneer wij hiernaar denken, komt als vanzelf het verlangen in ons op, dat door ons belijden en beleven de ont-goddelijking van het leven zal worden gestremd. Als de samenleving de invloed van het christendom ondergaat, dan zal die samenleving minder bruut, minder goddeloos en een klein beetje meer christelijk worden. Die vijftien antwoorden die "Christianity Today" publiceerde hadden dan ook allen die ondertoon. De één moge het dan wat meer uitdrukkelijk zeggen dan de ander, maar de achtergrond was toch, dat als de christelijke kerk waarlijk als kerk leeft en spreekt, de wereld daarvan de helende invloed zal ondergaan.

Dit is echter maar zeer de vraag. Of eigenlijk is het geen vraag. Wij menen juist van niet. Als wij aandachtig lezen hoe de tegenstand groter en feller werd naarmate Jezus zelf duidelijk maakte wat de inhoud en het doel van Zijn zending was, dan kunnen wij ons geen illusies maken. Het was op één punt zo kritiek, dat alle

mensen bij Hem vandaan liepen en dat Hij zelfs aan Zijn eigen discipelen vroeg of zij ook maar niet zouden heengaan. En de dienstknecht is niet meer dan zijn Meester, ook vandaag niet.

Er is een stroming in onze tijd om de kerk toch maar acceptabel te maken. In woord en geschrift wordt het maar al te vaak zo voorgesteld, alsof het christelijk geloof de tegenstellingen opheft. Alsof er van de Kerk een geruststellende invloed uit moet gaan. Maar de Bijbel spreekt een andere taal. De Bijbel zegt ons duidelijk, dat wij de haat van de wereld moeten verwachten als wij een discipel van de Heiland willen zijn. Als er dus invloed op de secularisatie uit zal gaan, dan kan dit alleen maar een invloed zijn, die

de secularisatie verscherpt en doet toenemen.

Dit is geen vrolijk beeld. Vooral niet nu het Kerstfeest weer voor de deur staat. Vooral met Kerst horen wij veel van vrede. Maar de Heilige Geest heeft het de oude Simon al doen zien, vlak nadat Jezus geboren was, dat Hij tegenstellingen zou oproepen. Was Hij niet gezet tot een val en tot een opstanding?

Een factor (of moeten wij zeggen: DE factor) die op de secularisatie van invloed zal zijn in de eerstkomende tien jaar, is of de Kerk trouw zijn aan onze Meester. Hoe sterker die trouw, hoe sterker de ont-goddelijking van het leven wordt. Dit is geen menselijke vinding, dit is Goddelijk besluit. Reeds in de hof van Eden

is het voorspeld: "Ik zal vijandschap zetten..."

Het was een goede gedachte van "Christianity Today" de vraag te stellen, wat in de eerstvolgende tien jaar van betekenis zal zijn bij de invloed, die het christendom op de secularisatie heeft. Zulk een vraag heeft betekenis voor ons allen. Als wij bij het zoeken naar een antwoord dan maar niet geleid worden door de begeerte om de kerk populair te maken. De Kerk zal zich niet bij de wereld moeten aanpassen, maar de gelovigen moeten de heerlijkheid van hun Heer tot uitdrukking brengen. (Joh. 17:22)

Als wij invloed willen uitoefenen, moeten wij niet beneden onze stand leven.

D.F.

NOG EENS DE A.R.S.S.

door Rev. F. Guillaume

Als oud-voorzitter en mede-bestuurslid van de A.R.S.S. wil ik mij graag mengen in de discussie rondom deze organisatie. Het is opmerkelijk dat de artikelen van Rev. Van Harmelen, Arie en de redacteur van ons blad zo spoedig tot onze lezers waren doorgedrongen, terwijl de volledige opening van de stand van zaken, zoals die regelmatig door Dr. Schrotenboer namens de A.R.S.S. gegeven wordt praktisch over het hoofd wordt gezien te zijn. Dat ligt domweg aan de taal waarin geschreven wordt. Daarom wil ik deze keer in duidelijk Hollands schrijven.

Van het allereerste begin af, zelfs van de voorlopige besprekingen tussen slechts vier personen in Toronto af, is deze zaak van "Hoger Onderwijs op Gereformeerde Grondslag" erop uit geweest gelijkgerechten bijeen te brengen en enthousiasme te maken. Dat heeft later, toen de organisatie om afronding vroeg, vorm gekregen in de wijze waarop het lidmaatschap geregeld werd. We hebben altijd gedacht dat we daarmee goed deden. We hebben dikwijls terug gegrepen naar het woord van Kuyper dat er geen dubbelbreed is in het hele menselijke leven waarvan Christus niet zegt

"Dat is Mijn". Mensen die, laat me nu maar zeggen, een Universiteit willen bouwen, moeten het tenminste over die stelling eens zijn; over de stelling dat Christus Koning is ook op het terrein der wetenschap.

Die machtige gedachte werd later kort geformuleerd in de uiterst korte stelling: Het leven is godsdienst (Life is religion). Waarom dat nu opeens aan het volk wordt voorgesteld als een speciale opvatting van de Wijsbegeerte der Wetsidee, is me een volkomen raadsel. Als U het een naam wilt geven moet U zeggen, dat is Kuyperiaans, of nog beter, het is oer-Calvinistisch. Het is Bijbels in de volle zin van het woord. Wij dienen in ons hele leven de Heer en er is nergens een terrein, nergens een situatie te vinden waar Christus de Heer geen zeggenschap heeft.

Aan die grondslag bindt de A.R.S.S. haar leden, hen die door stemrecht en een jaarlijkse bijdrage van \$25.— mede verantwoordelijk zijn voor de gang van zaken in de Association. De vele donateurs die de beweging steunen met een financiële bijdrage zijn natuurlijk aan die grondslag niet gebonden. Van het eerste uur van

haar ontstaan af heeft de A.R.S.S. deze duidelijke weg uitgestippeld.

Het feit dat wij nog altijd immigranten zijn in een vreemd land heeft invloed gehad en beïnvloedt nog steeds de ontwikkeling van de Association. De Wijsbegeerte der Wetsidee heeft de gedachte van Christus' Koningschap over het hele leven ver en breed ontwikkeld. Het is volkomen te begrijpen, dat mensen die die Wijsbegeerte zijn toegedaan direct zich tot de A.R.S.S. aangetrokken voelden en geen moment aarzelden haar te helpen bouwen. In Nederland onder de velen die de Vrije Universiteit steunen en behoren vormen de W. der W. leden een kleine minderheid, terwijl al die anderen evengoed onderschrijven dat het hele leven godsdienst is en dat Christus Koning is over alles. In ons land worstelen we met een tekort aan mensen. Maar ieder kan weten dat de A.R.S.S. niet een bepaalde wijsbegeerte wil dienen maar wil leven uit de wereldwijde Calvinistische levensovertuiging. Dat is altijd gezegd en we hoopten het ook te kunnen tonen. Tot vandaag zijn de toonaangevende personen in meerderheid ook aanhangers van de W. der W. Maar er is verandering aan het komen. Wie de moeite neemt de lange lijst van leden der A.R.S.S. precies na te gaan ontdekt daar vandaag al zeer vele

(Vervolg op pag. 2)

NOG EENS THE A.R.S.S.

(Vervolg van pag. 1)

namen van personen die geen lid zijn van de vereniging voor Calvinistische Wijsbegeerte. Het is alleen maar een kwestie van tijd. Als de eigenlijke bedoeling van de grondslag der Association maar meer en meer doordringt tot onze mensen, als ze maar lezen wat gepubliceerd wordt, als ze nog maar in vuur kunnen komen voor het Koningschap van onze Heer, dan groeit het wel voort, en God die dit werk begonnen is onder ons, zal het zeker met Zijn zegen kronen.

Toen de A.R.S.S. nog maar een paar jaar oud was, werd het werk onder onze Canadese studenten aan openbare Canadese Universiteiten ter hand genomen. Dat werk werd toen door niemand gedaan. Er was geen gevaar van concurrentie en nog minder kans op het verwijt dat we in dit werk met anderen in ons zelfde kerkverband overleg hadden moeten plegen. Het begon klein en groeide terstond verbasend uit omdat het in een brandende behoefte voorzag. Deze studenten waren niet ten onrechte op een Canadese Universiteit. Ze hoefden niet eerst naar Calvin College in Grand Rapids te gaan, want ze waren dat station al voorbij en ze konden minstens één, indien niet twee jaren winnen door na hun High School grade 13 zonder College meteen door te gaan naar de Universiteit. Dat heeft te doen met het verschil in de opbouw van het Hoger Onderwijs tussen de States en Canada.

Deze studenten kwamen in groeiend aantal naar onze Conferenties omdat ze daar iets leerden verstaan van het verband tussen Gods Woord en de wetenschap en van het studeren als leerjongeren van Christus. Elk jaar worden aangrijpende rapporten gepubliceerd over wat het werk der A.R.S.S. betekent voor deze jonge mensen die straks de leiders zullen worden van ons volk. Elk jaar ervaren we dat drie dagen conferentie veel te weinig zijn, dat er veel meer ge-

daan moet worden, dat er eigen professoren nodig zijn die leiding kunnen geven en dat er nog veel meer publicaties moeten komen. Dit werk moet uitgroeien en er moet iets permanent komen.

De A.R.S.S. is niet geheimzinnig geweest met haar plannen. Ze heeft voluit gepubliceerd met een begroting erbij wat in de naaste toekomst moet gebeuren. Haar appel op allen die voor Christus als hun Heer buigen klinkt onophoudelijk. Wat vreemd toch dat een beweging als de onze, die altijd optreedt met open vizier en precies zegt waar het op staat, door zoveel tegenstand van de kant van eigen mensen moet heengaan. En mijns inziens zijn de verwijten zo onbillijk bovendien.

Enkele jaren geleden kwam Dr. William Spoelhof, de President van Calvin College, voor de jaarlijkse Ontario Predikanten Conferentie spreken over de Universiteitsgedachte. Hij verklaarde daar openlijk dat een Universiteit op Gods Woord gegrond in ons continent momenteel tot de onmogelijkheden behoort. Een Universiteit vraagt op het ogenblik zulke fabelachtige en onvoorstelbare bedragen dat het niets met ongelof of gebrek aan vertrouwen op de Heer te maken heeft als we uit spreken dat dat niet kan. Hij pleitte overtuigend en nadrukkelijk voor het stichten van wetenschappelijke instituten op verschillende plaatsen, b.v. twee in Canada en drie of vier in de States. Die zouden dan moeten samenwerken in algemeen verband en Christelijke wetenschap beoefenen naar de Schrift. Die speech had niets van het krampachtige dat veel van wat geschreven is over de verhouding tussen Calvin College en de A.R.S.S. kenmerkt: dat krampachtige en bekrompene, dat denkt in termen van een Universiteit met de vraag waar die nu wel zal moeten komen. Wel, dat geeft een eindeloos geschrijf, dat natuurlijk niets bereikt. Die speech werkte bevrijdend, gaf hoop dat

we toch eindelijk eens iets zouden kunnen doen.

Sindsdien verliepen een aantal jaren, waarin wat ons betreft het gezegende werk onder de studenten al meer ging roepen om iets blijvends. Ieder die de ontwikkeling van de A.R.S.S. nauwkeurig volgt weet dat het juist de stichting van zo'n beperkt wetenschappelijk instituut is dat bovenaan op de agenda staat. Als de giften blijven stromen en het aantal leden en begunstigers nog sneller gaat groeien zal de benoeming van 1 professor het sein worden van de opening van zo'n instituut. Als men in de States terzelfdertijd ook zo iets kon doen, zou het begin er al wezen en dan zou er meteen goed contact en samenwerking komen.

Tenslotte zou ik mijn broeders scribenten willen vragen nu eens voor altijd op te houden met de A.R.S.S. voor te stellen als een concurrent van Calvin College of zelfs als een "protest beweging" (!) tegen Calvin College. Wie zal zeggen hoe hard we elkaar in de toekomst nog zullen nodig hebben. Wantrouwen en kwaadspreken kunnen alleen maar afbreken. Laat ons in het geloof, dat de A.R.S.S. ons door God gegeven is, de handen ineenslaan en krachtig samenwerken voor haar opbouw. Zelfs een beperkte opdracht als de stichting van een wetenschappelijk instituut is een grootse taak, die alleen maar in eendracht en in diepe afhankelijkheid van de Heer die ons geroepen heeft kan worden volbracht.

GEVRAAGD:

Een huisje voor Dag en Nacht!

Op 2 september 1960 meerden wij onbewust ons huwelijksbootje in verboden vaarwater. Niet dat de overheid tegen onze verbintenis was, nee, zij keurde die juist goed. Al maanden voor onze trouwdag hadden we verschillende ritjes gemaakt, op zoek naar een woning. Het huis moest een beetje fatsoenlijk zijn, maar de huur leest niet te hoog. Zulke aanbiedingen waren het best te verkrijgen in een afgelegen oord. Sommige van die villa's waren ietwat bouwvallig, zowel van binnen als van buiten. Ook waren ze niet allemaal een badkamer rijk. Of, er was b.v. geen keuken of zo. Veel houtwerk was hardgroen geverfd, zodat een zonnebril niet overbodig was bij het bezichtigen van die felle kleuren. Van het behangsel kon je wel nachtmerries overhouden. Ook kwam je in diverse kamers schilderijen en wandkleden tekort, omdat er ontelbare kale plekken en gaten aan het oog onttrokken moesten worden.

We vonden niet zo gauw wat. Maar tenslotte had Gerry iets op 't oog. Iets heel knus. Het was inderdaad heel knus, want het huisje bestond maar uit één kamer en een gangetje. En we mochten er voor niets in wonen. Nou ja, wie zou zoiets afslaan! We vonden allebei wel dat er wat aan opgeknap moest worden. We lieten elektriciteit en heet en koud water aanleggen. In 't gangetje werd een hangkast gemaakt. De kamer werd ingedeeld als keuken-kamer. In de keuken-afdeling kwam een tafel met stoelen; een ijskast en een elektrische kachel. Onder en boven 't aanrecht kwamen planken met gordijntjes er voor die dienst zouden doen als kastjes. Een bus verf en wat behang deden wonderen. Dat zag de huisbaas ook wel. Die opperde al gauw het plan om toch maar wat huur te gaan rekenen. We kwamen tot een redelijke overeenkomst: De eerste 8 maanden mochten we er gratis wonen, doordat we de hut zo'n ander aanzien hadden gegeven.

Ondanks dat ons home maar één vertrek had, hadden we het toch zo verdeeld, dat we overdag een keuken-kamer bewoonden en 's nachts nog een vertrek meer, n.l. een slaapkamer. Drie stappen uit de keuken vandaan heette het "livingroom". We hadden daarin een bankstel, een vloerkleed, enz. enz. 's Nachts konden we van de bank een bed maken.

Ons huisje en het huis van de huisbaas stonden op een farm van 5 acres. Door het ene raam hadden we een prachtig uitzicht op bos en veld. Door het andere raam keken we (wanneer we dat nu graag wilden) haast in de keuken van de huisbaas. En juist daarin overschreden we, onbewust, artikel zoveel van een wet, opgesteld door de hoge heren in Ottawa. De woningen waren n.l. te dicht bij elkander gebouwd. Precies hoe ver hebben we nooit geweten. We waren net wat gewend aan onze omgeving, toen Mary, de vrouw van Pete, de huisbaas, nogal opgewonden op ons toe kwam. Er was een inspecteur geweest, die, terwijl wij 's avonds waren uit geweest, bij ons naar binnen gegluurd had. Daarna was hij naar Mary gegaan en had haar iets voorgelezen. Had haar toen kort en bondig verklaard, dat dit huisje, volgens artikel zoveel, wel overdag bewoond mocht worden, maar niet in het nachtelijk duister. Hij had nog eens naar binnen gekeken, als om zich te overtuigen dat er echt geen legersteden te bespeuren viel. Ja, aan het bankstel was gelukkig niet te zien dat er 's nachts op geslapen werd. Zodoende kon hij nog niemand bekeuren.

"So, if they don't sleep there, they may stay?" had Mary angstig gevraagd.

**FIVE ROSES IS DE BLOEM
VOOR ALLE DOELEINDEN
UITSTEKEND VOOR ALLES WAT U BAKT**

"Yes, but I will be sure to check on them."

Toen was de afgeezant van de overheid weggereden. Met z'n vieren hebben we dit probleem eens van alle kanten besproken. Wij wilden, als 't enigszins mogelijk was, het huisje die 8 maanden huren. Ja, Pete kon ons het geld dat we er in gestoken hadden, ook niet meteen terug betalen. Zij kwamen met het gastvrije voorstel dat wij wel een slaapkamer van hen konden gebruiken. Dat was gul aangeboden. Maar zoals het klokke thuis tikt, tikt het nergens. En zo tikt het bij de huisbaas niet!

Die nacht hebben we van de kamer geen slaapgelegenheid gemaakt. Ik zat slaperig op een stoel, terwijl Gerry met z'n daagse kleren aan, op de bank lag te sluimeren. We zouden om de beurt een paar uur waken. De gordijnen hadden we opengelaten. Kwam dan het gevreesde hoofd van de inspecteur voor 't raam, dan lagen we niet te slapen. Alleen lag één van ons even te rusten. Ik vermoed dat mijn echtgenoot, in zijn waakperiodes even lekker heeft liggen maffen als ik. Al heb ik het nooit kunnen bewijzen. De eerste nacht was veilig verlopen. Ook de daarop volgende. Na een week legden wij ons al wat rustiger terneer. Maar de huisbaas en diens ega niet. Zij stelden alle pogingen in 't werk om ons te verdonkeremen. De post kwam voor ons via hun. Met de bakker, melkboer en vuilnisman ging het dito. Kregen we 's avonds visite, dan moesten de mensen bijna onhoorbaar de aftocht blazen.

Maar wij waren moeilijk te verdonkeremen. Onze handel in groente en fruit was van kleinhandel veranderd in groothandel. Zodoende werd ook het vervoermiddel groter. Zo groot, dat de truck grote was dan onze woning. Ons klein behuist zijn schiep ook wel eens andere problemen. Op een avond, we hadden visite, ontdekte ik opeens een rode streep op Gerry's arm. Hij liet het gelukkig toe dat ik de dokter opbelde. Die kwam dan ook. Hij keek eerst even wat verbaasd rond, had in zijn praktijk blijkbaar niet vaak zo'n miniatur woninginrichting aanschouwd. We boden hem een stoel aan en maakten even een praatje over 't weer. Maar daarna had de medicus meer aandacht voor z'n patient. Hij stond op uit de schommelstoel en liet zijn ogen langs de wanden gaan. Toen hij geen andere deur ontdekten kon dan die, waardoor hij binnen gekomen was, schoot hij in de lach. De visite voelde de situatie aan en was bereid zich even te vermaken in de blanke maneschijn. Zodoende kon het onderzoek, zonder al te veel publiek plaats hebben.

Ja, we hadden geen badkamer. Op speciale dagen deed een ouderwetse ronde tell dienst als bad-

kuip. Het baden behoorde in de afdeling keuken te geschieden. Maar mijn geliefde wederhelft zag bij elke wasbeurt kans, om niet alleen de meubels in de keuken te besproeien, maar ook die in de kamer. Hij plonsde en spetterde naar hartelust.

Tijdens zo'n plonspartij kwam er onverwachts bezoek. Ik zelf was buiten bezig en kon de mensen wat aan de praat houden, door eerst naar de toestand van hun kroost te informeren, en daarna naar de '58 Crevrolet. Het eerste kwartier hadden we geen van allen gebrek aan spraakwater. Maar toen kregen de bezoekers, want ze hadden zeker wel een uurtje gereden, wel zin in een kopje koffie. Intussen had Gerry de gelegenheid om zichzelf en het interieur een ander aanzien te geven. Toen kon het koffiedrinken beginnen. Maar bij een volgend bezoek galmde deze familie al van verre: "Is de badkamer vrij?"

We hebben in ons zomerhuisje ook overwinterd. We kochten een olieketel, die er aan de buitenkant nog keurig uitzag. We hadden de eettafel, voor de warmte en de gezelligheid, maar dichtbij de kachel geplaatst. Of het aan de schoorsteen of aan zwartjan lag, viel moeilijk uit te maken. Maar de kachel gooidde letterlijk en figuurlijk soms roet in ons eten. Het beestje produceerde welkelijks zijn buikje vol met roet, zodat er bij een sterke windvlaag het roet door de kamer dwarrelde. Maar we gaven het niet zo gauw op. We verhuisden naar een veiliger hoek van onze woning. Elke zaterdag werd de kachel nu uitgezogen. En dat hielp een beetje.

Eens, tijdens een sneeuwstorm, was de beutendeur, die moeilijk op slot wilde, opengewaaid. De ene sneeuwvluk na de andere bezocht ons gastvrije gangetje. De volgende morgen moesten we ons eerst door een berg sneeuw heenwerken om buiten te komen.

De winter liep gelukkig ten einde. De inspecteur had zich in dit jaargetij waarschijnlijk niet al te ver buiten gewaagd. We werden door hem in ieder geval niet gestoord in onze winterslaap. Het voorjaar kwam. Over de velden lag weer een was van groen. Ook waren de "8 goedkope maanden" haast verlopen. We gingen weer op zoek naar een huis. Maar deze keer naar een huisje voor dag en nacht!

Wilma Jonkheer.

HANDY ORDER FORM

BOOKS FOR CHILDREN

- The Big Read-to-Me Story Book by W. G. Vandehulst \$4.29
- The Bible in Pictures for Little Eyes (2-5 y.) \$3.80
- The Children's Bible by Anne de Vries (3-8 y.) \$4.95
- Marion's Big Book of Bible Stories (3-8 y.) by Marion Schoolland \$4.10
- My Picture Story Bible by Dena Korfker (6-12 y.) \$4.29
- The Child's Story Bible by Catherine Vos (7-12 y.) \$4.95
- The Bible our Guide by Gesine Ingwersen (12 y. and up) \$5.25
- Leading Little Ones to Jesus by Marion Schoolland \$4.29

(Note: When paying by cheque, please add 15 cents to cover bank-charges.)

Name:

Address:

Town & Prov.:

BURLINGTON BOOK AND BIBLE HOUSE
468 BRANT STREET
BURLINGTON, ONT.
Phone 637-2151

LONELY LIFE . . .

The life of a Christian university student can be very lonely. Why? Perhaps the campus is too huge and complex and his studies difficult. More often, however, he struggles with the conflict between his faith and what he is being taught. The "wisdom of the wise" often collides with the "foolishness of God". Every year many students and professionals from Reformed homes in Canada and the U.S.A., turn to the Association for Reformed Scientific Studies for guidance. The ARSS provides these Christians with a Scripturally directed perspective. It helps them to sort out the perplexing questions through learning from the Word of God. Last Summer more than 350 people attended the three ARSS conferences, while 46 enrolled for the Christian Teacher's Summer Course. Much more is needed in the field of higher learning. Much more can be done. But the work has outgrown the financial resources. This year \$5,000.— is still needed. What can you do? You can help the ARSS promote Scripturally directed learning by:

- Sending for an application for membership or by becoming an Associate Member and
- By sending a special gift to:

THE ASSOCIATION FOR REFORMED SCIENTIFIC STUDIES
729 UPPER GAGE AVENUE HAMILTON, ONTARIO

CALVINIST - CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guilanm, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: \$5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

OUDEREN en JONGEREN

Toen ik Mannenpraat las van 23 oktober 1964, kon ik me niet begrijpen dat de schrijver dit zo maar schrijft zonder meer. Ziet U, ik ken de schrijver en ik weet dat hij een gelovige man is die zegt wat hij op zijn hart heeft zonder er om heen te draaien.

Maar de story is nog niet af. Nog niet. Daar is maar één kant van de story verteld. Ik hoop niet dat de schrijver dat bedoelt: "dat de jonge mensen zeggen: jullie zijn te oud, nu mogen jullie niet meer meespelen."

Ik weet wel het is niet mooi dat we ouder worden en dat we niet altijd meer zo hard nodig zijn als vroeger, tenminste dat willen wij denken.

De schrijver zegt dat kerke-raadaleden mogen wel op hun hoede zijn dat ze de ouden niet vergeten. Maar hij zegt niet dat ze ook op hun hoede moeten zijn dat ze de jongen niet vergeten. En soms is dit ook wel eens te betwijfelen.

Wij zitten hier in Canada, en het is niet altijd gemakkelijk om iedereen ten volle tevreden te stellen. Als wij het geld hadden om twee kerken te bouwen, een Hollandse en een English-one en twee dominees, dan zou ik zeggen het is opgelost. Maar dat kan nu eenmaal niet.

Laten wij ook onze jonge mensen niet vergeten en our new Canadians. Dan zou ik zeggen: jullie moeten maar thuis blijven. Als er en wil is, is er ook een weg. Jezus Christus, die voor al onze zonden gestorven is, voor jongen en ouden, ja voor allemaal. Die is onze weg. Nu laten wij dan een wil maken. Met Jezus hand in hand kunnen wij over de grootste muren springen. Ja, ook die paar trapjes in de kerk zouden dan geen bezwaar zijn.

En dan kunnen wij allen zingen uit volle borst Hymn 175:

Lord, through all the generations
Of the children of our race,
In our fears and tribulations
Thou hast been our dwelling place.
Ere the vast and wide creation
By Thy word was caused to be,
On the mountains held their
station,

Thou art God eternally.

John Middel,
P.O. Box 519,
Harrow, Ont.

ANTWOORD AAN MR. MIDDEL

Met alle waardering voor het schrijven van Mr. Middel wil ik toch op een misverstand wijzen in zijn schrijven.

Ten eerste wil ik u er op attent maken dat ik schreef over vereenzaming door het ouder worden en dat die vereenzaming zich nog pijnlijker doet gelden wanneer men de taal van het land niet verstaat. Daar zijn veel brieven over in gekomen en naar die briefschrijvers heb ik geluisterd en de lezers mee laten luisteren.

Die briefschrijvers hebben we niet bepreekt. De jeugd wordt niet graag bepreekt, maar de oudere mensen ook niet. En als we over het probleem van oud worden schrijven, dan heb ik het daar ook over en niet over het jeugdprobleem. Wil Mr. M. een artikel schrijven over de geestelijke nood van de jeugd, dan is daar ook plaats voor in de rubriek M.P., maar nu ging het over de vereenzaming van oude mensen.

We willen hopen dat niemand mij van hoovaardij beschuldigt als ik zeg dat ik een beetje ervaring heb in deze dingen. Reeds in Holland heb ik als ouderling en ook als vriend vele oude mensen bezocht in hun vereenzaming.

GAAT U NAAR Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

\$ 346.90

met gratis trip naar Brussel,
Parijs en Londen.

Sommige van hen waren niet eens oud, alleen hun lichaam was geknakt door verlamming of door chronische reumatiek.

Altijd dacht ik mij dan in hoe het zou zijn als ik hun plaats zou innemen en die ander mij dan kwam bezoeken.

En Mr. M. kan er van verzekerd zijn dat het helemaal niet zo denkbeeldig is dat ouderen wel eens te veel worden vergeten. Ik bezocht eens een oude man van 80 jaar en die zeide: "Ik lijd aan eenzaamheid in een overbevolkte stad".

Ik noemde ook als voorbeeld dat er bij kerkbouw vaak niet aan wordt gedacht, door kerken als trappenhuizen te bouwen. Het mag dan soms uit economisch oogpunt gewenst zijn, praktisch is het voor oude mensen toch niet te noemen. In een kerkblad waar nogal eens foto's in staan van pas geopende nieuwe kerkgebouwen, telde ik bij de één 11 en bij de ander liefst 14 treden. En merkwaardig, in hetzelfde werd verzocht of de jongeren de ouden en gebrekkigen wilden helpen bij het beklimmen van de hoge kerktrap. Terwijl men bij het bouwen van een nieuw eigen huis toch zo bedacht is op modern gerief. Nu kunnen we dit ook wel en beetje bagatelliseren met een zinspelling op Psalm 18 als David zegt: met mijn God spring ik over een muur en dring ik door sterke benden, als we er dan maar bij bedenken, dat David toen een krijgsman was, een sterke held die in de mogendheid des Heren een grote overwinning had behaald.

Maar als David op de drempel van de oude dag is gekomen, dan bidt hij in Ps. 71: "O God, begeef mij niet en verlaat mij niet in de tijd des ouderdoms als mijn kracht vergaat."

Nu liggen er nog meer brieven naar aanleiding van dit onderwerp, maar het lijkt mij toch maar beter om nu de discussie in Mannenpraat voorlopig hierover te sluiten.

Hartelijk dank aan alle briefschrijvers.

Alle inzendingen voor deze rubriek aan: T. Schinkel, R.R. 1, Amherstburg, Ont.

DE TROONSWISSELING IN LUXEMBURG

Na het aftreden van zijn moeder legt Groothertog Jan van Luxemburg de eed af als staatshoofd van Luxemburg, in het bijzijn van zijn gemalin Groothertogin Josephine Charlotte en zijn zoon Prins Henri.

"Ik ben met u . . . tot het einde."

In "Centraal Weekblad" lezen wij onlangs het volgende bericht:

In de Sovjet-republiek Kasachstan in Centraal-Azië bestaan nog Duits-sprekende Lutherse gemeenten. De leden zijn nakomelingen van Duitse emigranten, die zich twee eeuwen geleden op uitnodiging van tsarina Katharina II van Rusland in het woeste land aan de Wolga vestigden. Gedurende en na de tweede wereldoorlog werden zij uit hun gesloten nederzettingen vooral naar Siberië en naar de Middenaziatische Sovjet-republieken overgebracht. Zij dragen nog hun oude Duitse namen, zij spreken nog Duits, zij hebben hun oude Lutherse geloof bewaard en zij hebben zelfs weer zelfstandige Duits-sprekende gemeenten gevormd in het verre Kasachstan. In de nieuwe stad Zelinograd be-

staat zulk een gemeente met enkele duizenden leden. Predikant is "pastor" Bachmann. Hij was na de tweede wereldoorlog eerst in een werelds beroep werkzaam, maar verzamelde op kerkelijke feestdagen gelovigen in zijn huis. Later hield hij ook bij andere gelovigen huisdiensten. Zo ontstond er langzamerhand een gemeente, die een eigen gebouw wist te verwerven en ook officiële erkenning.

Bachmann werd de eerste predikant. Zondags komen er een vijftig tot zeshonderd mensen in de kerk. Op feestdagen komen er zoveel, dat de deuren en vensters geopend worden, zodat degenen die buiten staan, de dienst ook kunnen volgen. Menigmaal worden er twintig of meer kinderen tegelijk in één dienst gedoopt. Nieuwe leden worden pas na grondige voorbereiding bevestigd; zij moeten achttien jaar oud zijn.

NACHTVOGEL

(Voor de "nachtmensen",
een veelgesmaakte groep)

Laat and'ren morgen nemen,
geef mij nacht,
ik kan niet denken in de vroege uren
en om de stormen van het leven te verduren,
moet ik eerst koffie . . . liefst een kop of acht—
verbijsterd sta ik van
de energie,
waarmee mijn vrienden starten in de morgen,
maar als zij 's avonds knus in bed geborgen
naar dromenland gaan, dan LEEF ik pas, zie!
ik ben als Boutens: ik
bemin de nacht,
fluwelen stilte . . . sterren bij doziën . . .
wie mij wil zien, moet na tien uur verschijnen
en niet benauwd zijn van de hondewacht!

Tini Van Ameyde

Alle bankzaken op één adres

In een paar minuten zijn ze weer terug, en hebben zij al hun bankzaken afgedaan. Op dit moment willen zij een cheque incasseren, willen zij iets uit hun "safety deposit" loket halen, of laten zij hun spaarbank-boek bijwerken. En de volgende keer? Misschien heeft hij een lening nodig; of wil zij een postwissel kopen voor de verjaardag van haar tante. Een bekwame, beleefde staf van personeel zorgt voor hen; en mochten zij hulp behoeven voor een financieel probleem, dan is de chef gereed — de juiste man om dingen mee te bespreken. Het is een complete dienstverrichting met getrainde mensen. Gemakkelijk — één adres bij Uw chartered bank.

DE "CHARTERED BANKS" DIENEN WAAR U WOONT

Met 5.650 bijkantoren, verspreid over
geheel Canada, brengen de (chartered)
banken alle bankzaken binnen
ieders bereik.

CANADA VANDAAG

door J. C. Tupker

Introductie

Ik vertrouw dat U het allemaal met mij eens bent dat Canada voor U en mij als Nederlanders sinds mei 1945 een levend begrip is geworden, waar wij echter wel wat aan moeten doen om dit begrip ook voor volgende generaties inderdaad levend te houden. Misschien kan mei 1965, wanneer wij de 20ste verjaardag van onze bevrijding zullen herdenken, aanleiding zijn om tot de oprichting te komen van een Nederland-Canada Instituut of iets dergelijks. Ik heb ervaren dat de bevrijding van ons land in Canada een bijzondere band heeft doen ontstaan tussen onze beide landen. Meerdere malen hebben Canadese militairen mij gezegd, dat het hun bij de bevrijding van ons land eerst duidelijk geworden was, toen zij de deplorabele toestand van ons land aanschouwden en de hunkering van ons volk naar de vrijheid mee-beleefden, waarom Canada aan deze oorlog had deelgenomen. De in Canada opgerichte Canada Netherlands Councils — het zijn er nog maar 2, één in Toronto en één in Vancouver — hebben dan ook de herdenking van

de bevrijding van Nederland door het Canadese leger jaarlijks op hun programma staan, omdat men het van groot belang acht dit voor beide landen zo betekenisvolle feit levend te houden in de geesten van Canadezen en Nederlanders ook in de toekomst.

Men is in Canada bijzonder dankbaar voor wat men in Nederland doet met name voor de graven van de gesneuvelden militairen. Het is ook mijn overtuiging dat wij meer moeten doen om het begrip Canada levend te houden dan dat op soortgelijke bijeenkomsten als deze gezegd wordt, dat de Canadese strijdkrachten de eeuwige dankbaarheid verworven hebben van het Nederlandse volk, omdat zij ons in feite bevrijd hebben in mei 1945. Ik bedoel hier niet mee, dat ik aan de oprechtheid twijfel van een Nederlander wanneer hij — voor het voetlicht tredend van een Canadese vergadering — deze woorden van lof en dank uitspreekt. Vóór hem hebben echter al vele anderen dit zelfde gedaan op andere vergaderingen, zodat de Canadees er min of meer op is gaan rekenen als hij naar een Canadees-Nederland-

Voor de jaarvergadering van de Nederlands-Canadese Kamer van Koophandel te Rotterdam heeft Mr. J. C. Tupker, voormalig general manager van de Holland Life Insurance Society Ltd. en thans adjunct-directeur van de Holl. Sociëteit van Levensverzekeringen N.V. te Amsterdam, een lezing over Canada gehouden, die velen van ons zal interesseren.

Wij geven de tekst van deze lezing hieronder weer. Gezien de lengte van de lezing, zal het noodzakelijk zijn deze in gedeelten te plaatsen.

Red.

se vergadering komt, dat deze veer wel weer op zijn hoed gestoken zal worden. Begrijpt U mij goed, ik wil niet zeggen, dat wij in het vervolg onze mond dan maar moeten houden op dit punt. Neen vooral niet, maar wij mogen het alleen daar niet bij laten. Na zo'n vergadering gaan wij te gemak-

kelijk over tot de orde van de dag, in welke orde Canada niet of nauwelijks voorkomt.

Mijnheer de Voorzitter, ik heb meer dan 10 jaar op een Canadese stoel gezeten en daarom dacht ik dat ik het zo maar eens naar voren moest brengen, hoewel ik heel wel beseft dat het niet een al te vriendelijk begin is van een speech, zeker niet op de Jaarvergadering van de Nederlands-Canadese Kamer van Koophandel, die juist zo heel veel doet voor Nederland en Canada en die in Canada zo'n uitstekende naam geniet, hetgeen mij uit persoonlijke waarneming zeer goed bekend is.

De titel van mijn onderwerp is "Canada vandaag", een algemene titel, waaronder ik U iets van het land en het volk en de wijze van leven wil laten zien, maar waarvoor ik toch ook mijn teleurstelling zal laten blijken over het feit, dat Nederland te weinig zaken doet in Canada, het land waarmee wij met zulke speciale banden verbonden zijn. Immers behalve de enorme inspanning welke aan de dag gelegd is gedurende de laatste wereldoorlog door de Canadian Army, Navy en Airforce, welke geleid heeft tot onze bevrijding in mei 1945, zou ik U nog in herinnering willen brengen: 1. de gastvrijheid waarmee Canada en het Canadese volk onze

Koningin, toen nog Prinses Juliana en haar gezin gedurende de moeilijke oorlogsjaren ontvangen hebben en 2. dat in de na-oorlogse jaren meer dan 160.000 Nederlanders als emigranten naar Canada gegaan zijn, daar hun huis gevonden hebben en er over het algemeen een zeer gewaardeerde plaats innemen.

Ik nodig U dan nu uit met mij een bezoek te brengen aan het Canada van vandaag, het tweetalig land gelegen op het Noord-Amerikaanse continent onmiddellijk ten Noorden van de United States, waar bijna 20.000.000 mensen wonen in een smalle strook, welke van Zuid naar Noord niet veel meer dan 200 mijl is, doch welke van Oost naar West ongeveer 5000 mijl is en welke in het Oosten begint aan de Atlantische Ocean en in het Westen eindigt aan de Pacific Ocean. Vandaar dat in het wapen van Canada staat "A mari usque ad mare" (van de zee tot aan de zee). Het overige deel van Canada, zich nog veel verder naar het Noorden uitstrekkend, is zeer dun bevolkt. Er zijn twee z.g. Northern Territories tot Canada behorend, de Yukon met steden als Whitehorse en Dawson City ten Noorden van British Columbia gelegen en ten Oosten van Alaska en de North-West Terri-

tories met als belangrijkste centrum Yellowknife. Deze gebieden werden tot dichtbij 1900 zeer spaarszaam bewoond door Indianenstammen. Toen werd daar goud ontdekt, de bekende Klondike Goldmines, waardoor velen naar dit Noorden getrokken werden. Sinds 1941 is de bevolking daar echter weer heel sterk afgenomen. In het Noorden van Canada wonen ook grote groepen Eskimo's. Deze hebben een bijzondere kunstzinnige industrie ontwikkeld, welke zeer populair en gevraagd is in Canada, de z.g. stone-carvings en wood-carvings, dieren uit steen gehouwen en uit hout gesneden.

Canada heeft 10 provincies, waarvan er maar twee vrij dicht bevolkt zijn, Ontario met ruim 6 miljoen en Quebec met ruim 5 miljoen mensen. De provincies hebben een zeer grote zelfstandigheid met volledig eigen regering, Minister-President, Ministerraad en Parlement, hetgeen het bestuuren door de Centrale Regering, zetelend in Ottawa, niet gemakkelijk maakt. Canada is een federatie van de 10 afzonderlijke provincies, welke federatie in 1967, 100 jaar zal bestaan.

Ter gelegenheid van deze "Centenaire" is men een zeer belangrijke internationale tentoonstelling aan het voorbereiden in Montreal, de grootste stad van Canada. De meeste landen van de wereld, ook Nederland, zullen aan deze internationale universele tentoonstelling deelnemen. De leiding en voorbereiding van deze tentoonstelling is in handen van een voormalig Canadees Ambassadeur in Nederland, Pierre Dupuis. Ik noemde U het thema en de beschrijving van het thema in het Frans, omdat deze tentoonstelling in de Frans-sprekende provincie Quebec gehouden wordt. Te zijner tijd zullen er echter programma's in Frans en Engels verschijnen. Persoonlijk vind ik, dat de tweetaligheid aan Canada een bijzondere charme geeft, waardoor Canada zich met name zeer beslist onderscheidt van de United States. Eén derde van de Canadese bevolking is Frans sprekend en meer dan 90% daarvan woont in de provincie Quebec. De Frans-Canadezen beroemen er zich op dat zij het meest echt Canadees zijn, want behalve de taal is er geen enkele binding met Frankrijk, terwijl de Engels-Canadezen voor een zeer groot deel toch nog een band met Engeland onderhouden, terwijl een veel kleiner gedeelte wat meer Amerikaanse interesse heeft, waarmee ik zeker niet wil zeggen dat er geen Canadian nation zou zijn, want die is er beslist wel en zelfs in sterke mate. De Engels sprekenden hebben echter in het verleden veel te weinig aan de integratie van de 2 groepen gedaan. Gelukkig wordt hier de laatste jaren op allerlei manieren hard aan gewerkt, o.a. door uitwisseling van leraren en ook van leerlingen. De Engels-Canadezen vonden het in het verleden niet nodig om Frans te leren, waardoor de communicatie stagneerde. Van de Frans-Canadezen kan zich een veel groter percentage in ieder geval met Engels behelpen. Het extremisme in Quebec onder groeperingen als b.v. Le Mouvement républicain pour l'Indépendance Nationale mogen wij niet en bagatelle nemen. Aan de andere kant geloof ik niet dat het extremisme veel kans van slagen heeft, omdat de grote meerderheid van de Frans-Canadezen er toch echt niet achter staat. Lange jaren heeft de provincie Quebec een zwakke regering gehad onder de politieke groepering van de Union Nationale, welke een louter politieke groepering was van de provincie Quebec. Nu is er al weer een jaar of zes een Liberal Government in Quebec onder sterke leiding van Premier Jean LeSage, die 10 jaar geleden zitting had als Minister in de Centrale Regering van Ottawa onder Prime Minister Louis St. Laurent.

Canada heeft een prachtig klimaat. Een wonderschoon najaar, waarin de bomen gedurende de "Indian Summer"-periode, in Ontario en Quebec in de eerste helft van oktober, een zeer bijzonder kleurschouwspel geven van rood tot goud-geel. De zomers zijn warm, soms wel te warm, maar

(Vervolg op pag. 8)

Ook dit jaar nemen **VOORTMAN'S** weer de leiding met **FIJNE KERSTKRANSSEN** zwaar gevuld met **ECHTE** amandelspijs

Stuur één naar Uw vrienden,

het is een zeer welkom Kerstgeschenk

Bestel vroegtijdig bij Uw winkelier - de vraag is zeer groot!

W. & H. VOORTMAN LTD., BURLINGTON, ONT.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

The Immigrant's Dutch - THE KING'S ENGLISH

door B. BOKHOUT

Gaarne zou ik gebruik willen maken van de geboden gelegenheid om op de kwestie "Engels - Nederlands in onze immigrantenkringen" nader in te gaan. Als (jeugd)ouderling en meelevend gemeentelid meen ik uit ervaring te mogen spreken. In het algemeen ben ik van oordeel dat dit probleem dikwijls te sentimenteel en daardoor te weinig zakelijk behandeld wordt. Zakelijk hier in de betekenis van het doel waarvoor we naar Canada gekomen zijn: de zaak van het Koninkrijk. Kennis, of gebrek aan kennis, van een taal doet zijn invloed gelden op het huiselijk, kerkelijk, school- en maatschappelijk leven.

A) HUISELIJK LEVEN

Een niet onbelangrijk aantal, en dikwijls ernstige opvoedingsproblemen zijn terug te voeren tot een gebrekkige of niet-bestaande kennis van de Engelse taal bij de ouders. Wij noemen slechts de aanwezigheid van pornografische literatuur in onze gezinnen, waarbij de lieve jeugd de aanstoot gevende omslag tactvol van de paperback afgenomen heeft, zodat de ongeachtigheid onder de neus van vader of moeder te pronk ligt, zonder dat ze er uiteraard op kunnen reageren. Een ander punt is de haast te verwaarlozen seksuele voorlichting die onze opgroeiende jonge mensen vanuit de gezinnen mee krijgen. Dit blijkt dikwijls niet alleen een kwestie van valse schaamte bij de ouders te zijn, maar ook een kwestie van geen woorden te beschikking hebben om de begrippen uit te leggen. Een derde punt is het gebrekkige bijbelles aan tafel. Meestal wordt, met een hardnekkigheid een betere zaak waardig, *Hollands* gelezen. En zo er al *Engels* gelezen wordt, gebruikt men doorgaans de buitengewoon slecht vertaalde en verregaand verouderde King James Version in onze kringen. En tot slot; als onze volwassen kinderen tenslotte hun toekomstige (Engels sprekende) levenspartner met begrijpelijke trots aan hun bijna uitsluitend Hollands sprekende vader en moeder voorstellen, blijkt er juist door de taal in feite geen gezellig en ongedwongen contact mogelijk te zijn, waardoor automatisch een domper gezet wordt op het bezoek aan de aanstaande schoonouders. Een en ander komt uiteraard de familiebanden, toch al een heel zwak punt hier in Canada, niet ten goede.

B) KERKELIJK LEVEN

De noodzaak tot het instellen van zogenaamde "dubbele diensten", wat niet onoverkombaar, maar toch duidelijke moeilijkheden geeft met dominees, Sunday Schools, organisten, kerkeraadsleden en controle op de gemeente. Als men voor preeklezen een broeder ouderling neemt die zijn Engels onvoldoende beheerst, dan wordt de dienst een dusdanige beproeving dat iedereen naar het einde zit te snakken.

Het verhandelde op onze Classis-vergaderingen gaat dikwijls over de hoofden van onze Hollands-georiënteerde broeders ouderlingen. De in het Engels gestelde Acta van onze Synode genieten veront-rustend weinig belangstelling en worden praktisch haast niet bestudeerd. Onze Mannenverenigingen zijn in de meeste gevallen (let's face it) op sterven na dood. De jongeren vinden het doorgaans maar vroom en onzakelijk geleuter. Zeer speciaal op dit gebied schieten wij schromelijk tekort in het overdragen van "de erfenis der vaders" aan de Engels sprekende jongere generatie. Hoe ter wereld bestaat het dat we ons in "Christelijke Actie" storten zonder ook maar enigszins de moeite te nemen ons degelijk voor te bereiden???

Nóg een ander punt is dat de teen-ager bij huisbezoek maar terloops afgedaan wordt met het stellen van een paar algemene vragen. Een diepgaand gesprek blijkt niet mogelijk te zijn: de broeders ouderlingen hebben onvoldoende kennis van het Engels en voelen zich tegenover de teen-ager maar matig op hun gemak. Ook onze kerkelijke administraties zijn verre van vol-maakt. Notulen en correspondentie zijn dikwijls gesteld in een alle-gaartje van Engels en Nederlands. Weer een ander ding is het gebrek aan acceptabel Engels sprekende rijpere leiders en leidsters, speciaal voor onze Young People Societies. En tenslotte vergeet men dikwijls dat de Nederlandse diensten totaal over de hoofden van onze jeugd gaan, omdat in een niet onbelangrijk aantal gevallen men zich in onze niet-Engels sprekende gezinnen van de Friese in plaats van de Nederlandse spreektaal bedient.

C) DE CHRISTELIJKE SCHOOL

In onze schoolvergaderingen houdt men nog veel te veel aan de Nederlandse taal vast, zeer tot schade van ons (nationaal?) christelijk schoolleven in de Canadese Maatschappij.

D) MAATSCHAPPELIJK

Hier denken we slechts aan de eindeloze ellende van verkeerd gestelde of opgevatte koopcontracten. Onvoldoende kennis van de Engelse taal maakt dat men feitelijk niet weet wat men wel en niet gekocht heeft. Daarbij komt nog dat men juist in die gevallen in de onmogelijkheid verkeert contact op te nemen met een doorge-winterde Canadese lawyer. Nog een andere zeer belangrijk en verdragend punt is de onmogelijkheid om een eervolle positie in de Cana-

dese maatschappij in te nemen, terwijl men toch een prima vak-man is. Ook hier, het wordt lang-zamerhand eentonig, is het weer het oude liedje: de beheersing van de Engelse taal is onvoldoende en de Canadese werkgever (hoewel ten volle van 's mans capaciteiten overtuigd), vreest dat zijn instructies door de sollicitant vroeg of laat verkeerd opgevolgd of opgevat zullen worden. Het logisch gevolg is dat men of geen baan krijgt of zich zwaar achteruitgezet gaat voelen.

E) CONCLUSIE

Als men eenmaal tot emigratie besloten heeft, besluit men in feite ook tot een gehele of gedeeltelijke acceptatie van 'n vreemde cultuur, en daarbij is de taal inbegrepen. Het geleidelijk leren beheersen van een vreemde taal (lezen en schrijven, verstaan en spreken), kost de oudere generatie (en ik spreek hier uit eigen ervaring!) druppelen zweet. Maar het is bijkans een absolute noodzakelijkheid om de voorwaarden te scheppen om zich in een volkomen vreemd land te minste enigszins thuis te gaan voelen en op de duur niet volkomen geïsoleerd aan de kant te komen staan. Helaas hebben velen onder ons, die hardnekkig aan het gebruik van de Nederlandse taal blijven kleven, nimmer Engelse les in het oude vaderland genomen. Had men dat wel gedaan, dan had men beter de draagwijdte van zijn besluit tot emigreren kunnen over-zien.

Men vergeet dikwijls dat emigratie degelijke voorbereiding vergt, evenals het zich instellen op de oude dag, om 't even of die in Holland dan wel in Canada geleefd wordt. En nu men tenslotte in Canada terecht gekomen is, volhardt men in zijn kortzichtigheid door niet de (doorgaans gratis) Engelse taalcursussen te gaan volgen. En als er "dubbele diensten" zijn, gaat men niet vanuit de Hollandse dienst de daaropvolgende Engelse dienst ook nog eens volgen om te kijken of men, eenmaal voorbereid zijnde op dat wat komen gaat, het nu beter begrijpen kan. Het motief is overbekend: men weet toch van te voren al dat het niet-lukt. Het zij zo! Maar laat men dan ook de consequenties van dit in feite eigenwijs gedrag aanvaarden om te voorkomen dat men een onevenredig blok aan het been van anderen wordt.

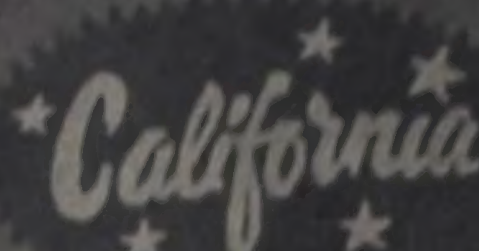
Ik teken hierbij onmiddellijk aan dat er inderdaad Hollands sprekende mensen van goeden wille zijn. En die kunnen geholpen worden door:

- Een grondige training in het gebruik van basis Engels van onze dominees, zodat de preken niet doorspekt zijn met wat de Canadezen "\$64.000 woorden" noemen.
- een veel meer zingen uit onze Psalter Hymnal van de op Nederlandse wijze geharmonieerde verzen.

YOURS
FREE

TWO SOUP BOWLS WITH SAUCERS
FOR ONLY 36 PREMIUM STAMPS

soups are the finest, try them all!

36 premium stamps for 2 attractive hand-painted soupbowls with saucers

FREE OF CHARGE

THESE ARE YOUR PREMIUM STAMPS

CUT THEM OUT FROM

EVERY PACKAGE OF CALIFORNIA SOUP

YOURS
FREE

on

VEGETABLE SOUP
CHICKEN SOUP
NOODLE SOUP

Send Folder with 36 Premium Stamps to: CALIFORNIA SOUP REG'D, BOX 190, GRIMSBY, ONT.

Maar nu de grote immigratie-golven uit Nederland blijkbaar achter de rug zijn moet het iedereen duidelijk voor ogen staan dat het Nederlands, met de oudere generatie, bezig is uit te sterven. Dat is ontegenzeggelijk een ernstig verlies. Maar we hebben deze door God ons opgelegde situatie gehoorzaam te aanvaarden. En God geeft ons overvloedig de tijd om dat verlies zo gering mogelijk te doen zijn. Alleen, we kopen dikwijls de geboden tijd niet uit. En we vergeten dat het voortbestaan van onze kerkelijke activiteiten (zie bijvoorbeeld de hierboven genoemde mannenvereniging!) en het geestelijk heil van de jeugd (en daardoor ook de toekomst van ons nieuwe vaderland!) op het spel staan. Onze Amerikaanse zusterkerken hebben

in het verleden aan den lijve ondervonden wat het zeggen wil als men te lang aan het Nederlands wil blijven vasthouden. Een ge-waarschuwd man telt voor twee! En daarom zullen ook de diverse bladen in onze kringen zich op korte termijn geleidelijk aan meer en meer van het Engels moeten gaan bedienen, anders gaat op de duur het contact tussen een verdwijnende ouders en een opkomende jongere generatie voortijdig verloren. En dan lijden beide partijen ernstige schade.

A man is doomed, not by being uneducated, but by remaining so.

Waarvan acte.

KERSTMIS IN NEDERLAND

Er zijn NU nog plaatsen beschikbaar voor GROEPSREIS PER BOOT naar Nederland (Groep moet totaal 25 deelnemers hebben). PASSAGE PRIJS SLECHTS \$346.50 RETOUR.

Vertrek Montreal per "MAASDAM" 24 november
Vertrek Rotterdam per "STATENDAM" 20 januari

Voor volledige inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT.

Tel. 723-4471

HOLLANDSE SCHEURKALENDERS

Maranatha, Honigdroppels, Krui-mens van 's Heeren Tafel \$1.75. Oranje Kalender \$1.25, Daily Man-na Calendar \$2.35. Seven Star Diary Refill (Success Agenda) \$2.69.

Voor Uw familie in Holland: "Beautiful Canada" kalender. Stuur ons \$1.25 en het adres en wij zorgen voor de rest. Christmas Cards met text, \$1.10 postpaid.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop

1058 Main St. W. Phone JA 8-1932
HAMILTON ONT.

Lambert Huizingh

Accredited Public
Accountant and Auditor
Commissioner for taking
Affidavits

9 Harriman Rd.,
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(62)

Zelfs dokter Van Loon siddert van verlangen om die ploert van katoen te geven. Jochem siddert niet meer, hij is één bonk spanning, want het lont is aan het buskruit toegekomen. Nu gaat het gebeuren, nu of nooit. Met dezelfde vaart waarmee hij op de "God zegent de vaart" is aangetoerd, stormt hij nu in de rietmat, zodat de tjalk kreunt en kraakt. Het zell klappert nu hij de schoot viert en dokter Van Loon houdt zich met beide handen aan de tjalk vast, terwijl zijn ogen groot staan van ontsteltenis. Deze drift, regelrecht geboren in de hel, heeft hem overrompeld. Daar betekent zijn eigen, kleine boosheid niks bij. Zie toch, hoe die kerel loopt en doet!

Nico heeft het ook begrepen. Hij meende zich dat plagerijtje wel te kunnen veroorloven, want Jochem kan met een zeilschip toch niet direct stoppen en zal dat ook niet doen... Nu staart hij met grote schrikogen naar de aanstormende wraak. Zijn mond zakt open van radeloze angst. Maar Jochem kent geen erbarmen. Hij hoort nauwelijks dat in de tjalk een aantal potten aan diggels sloeg door de harde stoot tegen de wal. Alleen even dat geluid en het woord scherven, maar daar vliegt hij doorheen en overheen, want ginds staat de satan zelf, die hij gaat vermoorden. Hij zal het licht uit die groene ogen slaan; hij zal... hij zal... hij zal...

De woede doet hem bijkans stikken en een grimmige voldoende bruint in hem op, wanneer hij zijn slachtoffer ziet staan. Hij wil de loopplank oprennen, maar dan duwt Nico de kruiwagen vooruit, om hem de weg te versperren. Nico wil zich toch niet maar zo, zonder meer laten kielhalen. "Wat wil je?" hijgt hij zenuwachtig. "Je blijft van m'n schuit af, of ik..."

Dokter Van Loon is nu ook tot bezinning gekomen. Hij haast zich wat hij kan, over de tjalk naar de doldriftinge schipper. Die kerel zal er nog een moord bij op zijn geweten nemen, als hij niet gauw kan ingrijpen. Kijk me zo'n woesteling toch eens te keer gaan!

Met een gegrom als van een tijger heeft Jochem de kruiwagen gegrepen en hij probeert die opzij

te slingeren. Maar een kat in nood doet rare sprongen; hij durft zelfs te vechten, wanneer het om zijn leven gaat. En het gaat om zijn leven, want hij ziet de moordlust blikkeren in die ogen tegenover hem. Met beide handen houdt hij de bomen van de kruiwagen omvat. De angst maakt hem sterk, zodat Jochem wringen kan en trekken; duwen en wrikken, zonder dat hij de wagen voor- of achteruit krijgt. Op het geweld van hun getier komen de schippersvrouw en Lien uit de roef en de oude Stevens haast zich achter zijn lege, bolderende kruiwagen wat hij kan, want daar wordt gevochten, mensen!

Als het dan niet lukt, vooruit niet en achteruit niet, slingert Jochem met al het geweld van zijn driftige kracht de kruiwagen van de kruiplank af en dan duikelen man en wagen tussen schip en wal. Nico kopje onder, raakt dan onder de kruiwagen.

Jochem ziet hem worstelen en staat ineens ontgoocheld op de smalle plank. Die kruiwagen is van ijzer! gaat het door hem heen. Wat zijn sommige mensen toch stom, om een ijzeren kruiwagen te nemen! Als je er mee te water raakt en je komt er onder, dan verzuipt je als een kat. Ja, klijk maar niet zo benauwd, want je hebt niet beter verdiend!

De wagen klemt tussen schip en wal. Er is geen schijn van kans, dat Nico zonder hulp bovenkomt. Hoe is het mogelijk, dat je dat zo nuchter aan kunt zien: zijn kop steekt onder de kruiwagen uit en hij opent zijn mond, alsof hij wil roepen. Dat is dom, jongetje, want zo verdrink je des te eerder! Waar heeft hij zo iets al eens gezien? O, ja, Vader verdrinkt ook tussen schip en wal. Enfin, dan is Nico de enige niet, dat is een troost voor zijn weduwe...

Met zijn handen op zijn knieën staat hij aandachtig het verdrinkingsproces gade te slaan. Het duurt maar een paar seconden, dan krijgt hij een stomp in zijn lenden, waarvan hij opschrikt. "Spring, Jochem, spring," toetert de dokter in zijn oor. "Die vent verzuipt waar je bij staat, snap je dat dan niet?"

Het tweede deel van de zin hoort Jochem nauwelijks. De eerste woorden hebben de doldriftinge moordenaar ineens veranderd in een vergevingsgezind kind, dat er zelf ook zo voorgestaan heeft als de

man die onder water met de dood worstelt. Zonder zich te bedenken springt hij van de plank af het koude water in.

Geloven, dat is toch springen, niet Moeder...? "Ja, Jochem, springen is geloven en geloven is springen."

Ook van de kruiplank af, waar je de ander afgeduveld hebt, Moeder?

Natuurlijk Jochem, wanneer je hem nu maar gauw redt. Je moet het nog leren, Jochem.

Veilig in Jezus' armen, niet Moeder? Mie, zo is het toch? Dat water is zo koud... o, wacht, hier heb ik wat.

Hij tast met graaiende handen naar de kruiwagen, grijpt daar onder en trekt zijn slachtoffer aan zijn haren onder de kruiwagen vandaan.

"Schiet op, Schiebroek," denkt hij grappig. Nou moet er gauw lucht komen, want hij krijgt het benauwd. Hé, waar zit die vent nou aan vast. O, gelukkig, de kruiwagen gaat al omhoog, nou nog een rukje, zo, drijven d'r bij, broeder.

Onder water werken is veilig in Jezus' armen, niet Moeder? Mie, je moet voor me bidden, want ik stik haast en ik kan me bijna niet verroeren. Hé, meneer Schiebroek, zou je niet eens een beetje zwemmen. Geloven, dat is springen, jongen, niet vallen, zoals jij deed, met een kruiwagen op je kners. Vooruit, daar ga je dan, nee, niet onder die schuit, want dan gaan we er allebei aan. Mooi, nou hebben ze me met de boothaak in m'n kraag. Hou je vast, Nico... Moeder... Mie... gedag... ik kan het ook niet... veilig...

Dokter Van Loon geeft aanwijzingen, terwijl hij zelf Nico onder handen neemt. Nico is blauw en hij vreest het ergste. Misère met zo'n driftkop.

Wat zeg'te: Miserere nobis! Als hij deze katten-oog er niet doorhaalt, gaat Jochem er aan en dan is het met het geluk van Mie voor goed gebeurd.

"Ja, goed zo, schipper, druk dat water er maar uit. Ademt hij nog?"

Ja, dan ga je voorlopig de gevangenis in, Jochem van der Vaart. Het is met jou als met Tjil Uilen-spiegel: altijd zoeken ze je, maar je hebt het er zelf naar gemaakt. Dit is nog vrij wat erger dan een spontaan brandje om een verzekering op te lichten... Wat zeg ik: dat was kinderspel bij dit, want dit boefje is zo dood als een pier...

"Hij ademt nog, dokter."

"Mooi, dan zal hij 't wel redden."

"t Was wel op 't nippertje, dokter. Ze schoven bijkans onder de schuit."

Klets niet, m'n lieve man, want ik wil dit vriendelijke schepsel nog een beetje voort laten leven. Over een week mag hij er aangaan, maar nu niet, anders zien we onze vriend Jochem de eerste tien jaar niet meer.

Op zichzelf... is... dat... Er zit geen aarsje leven in dit manneke, merk je wel... Nee, op zichzelf is dat zo beroerd niet, want Mie is een knappe meid en het schijnt zo te moeten wezen, dat ik haar troost... Ik kan wel twee gezinnen...

"Hé, schipper, snap jij nou hoe zo'n vent zo stom komt om van die plank af te vallen?"

Op een kluitje staan de boer en boerin, de schipper en zijn vrouw en dochter om hem heen, wanneer hij met argeloze ogen de schipper zoekt.

"Snap je dat nou, schipper?"

Van alle kanten komen dan de protesten los. "Ik zag met m'n eigen ogen, dat Jochem hem er in smeet!"

"Hij ging met kruiwagen en al, omdat die bruint hem er af duwde..."

Dat zal dus ook niet lukken, Mie, want ze hebben deksels goed gezien, dat het Jochem er om begonnen was. Op z'n gunstigst wordt dat doodslag en geen moord, maar dat scheelt maar een paar jaar. Iedereen weet trouwens hoeveel die twee van elkaar houden. En tien tegen één komt dat brandje nu ook weer op de proppen! En wat maakt dan mijn eenzame verklaring uit, dat de overledene die driftkop stond te sarren? Wie gelooft dat?

Nog driftiger pompt hij de armen op en neer, om lucht te krijgen in het slappe lijf. Op de regel-maat van de bewegingen dreunt het in zijn hoofd: "Ga niet dood... goede vriend... ga niet dood... goede vriend..."

Het zweet gutst van z'n gezicht. Oebeleboebe, wat krijg je het daar warm van. Mie is een knappe meid, daar zit'm de kneep. Als dat kind niet zo mooi was zou die schipper niet verliefd geworden zijn en die pummel hier niet en... ha-ha... jij ook niet, dokterje. Dan zou je wel met meer plezier pompen aan die armen, want dan pompte je die lieve meid niet bij je vandaan. Nee, verdikke, daarom pomp ik niet maar ik laat me niet kisten... Waarom worden er zulke knappe meiden geschapen, als daar ruzie van komt? Dat zal hij straks die schipper eens vragen; weet'te vast ook geen antwoord op. Zou die makker nou straks ook klaar staan met zijn springen in Jezus' armen wanneer hij voor een jaar of wat achter de tralies moet?

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard rates below:

Birth-announcements \$3.00
Engagement-announcements \$3.00
Marriage and anniversaries \$4.00
Notifications of death \$4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words \$3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" \$0.50 extra.

Send your payment together with your ad to.

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

On Nov. 20, 1964 D.V., we hope to celebrate with our parents and grandparents

ALBERT KUIPERS
and
REINA KUIPERS-KUIPER
their 40th wedding anniversary.

We pray that the Lord will spare them for each other and for us for many more years.

Their thankful children:
John & Nel.
Diny & Gerardus
Hendrik & Annie.
Jans.
Geert & Anne.
and 20 grandchildren.
R.R. # 1, Wellington, Ont.

On Saturday, November 21, 1964 the Lord willing, our dear parents and grandparents

WILLEM VAN DYK
and
JOHANNA VAN DYK-RENSSEN
hope to celebrate their 30th wedding anniversary.

It is our prayer that the Lord may spare them for many years to come.

Their thankful children:
George & Gerda.
Peter & Ebby.
Bill & Barbara (engaged).
Ben.
Bob.
And grandchildren.
70 Ward Avenue,
Hamilton, Ont.

Did you know that there are School Societies who sold

OVER 300 CHRISTIAN SCHOOL CALENDARS!

Place your order today, A substantial discount for School Soc., P.T.A.'s etc. Send your order to "The Christian School Herald", 212 Seneca Ave., Hamilton, Ont.

Weer verkrijgbaar bij het van ouds bekende adres

DE SJOELBAK
6' lang met 20 schijven. De prijs F.O.B. Burlington, Ont. \$10.75. Zend cheque of money-order met Uw order, dat bespaart U C.O.D. onkosten.

J. LYCKLAMA
2223 Prospect, Burlington, Ont.
Phone 637-2571

HANDY ORDER FORM

CALENDARS for 1965:

Chr. School Herald \$1.00
Calendar "Beautiful" .65
Colourful Canada 1.05
Daily Manna 2.35
Seven Star Diary Refill (Success Agenda) 2.69
Maranatha, met schild 1.75
Filippus, met schild 1.75
Geref. Dagkalender (onder red. Ds. Scheele) 1.75
Prinsessen kalender 1.25

BOEKENSERIES (BOOKCLUBS)

V.C.L. Serie \$6.45 per serie.
Spiegel Serie (\$5.45 bij vooruitbetaling)
Nobel Reeks
R.B. Serie

DUTCH MAGAZINES, starting Jan. 1

De aangegeven prijzen mogen met \$1.00 verminderd worden als U gelijk met het bestellen betaalt.

De Spiegel (62 no's) \$10.95
Prinses (62 no's) 12.75
De Elizabethbode. Dit weekblad is werkelijk "goede waar" voor uw geld 3.20

(Note: When paying by cheque, please add 15 cents to cover bank-charges.)

Name: _____
Address: _____
Town & Prov.: _____

BURLINGTON BOOK AND BIBLE HOUSE
468 BRANT STREET
BURLINGTON, ONT.
Phone 637-2151

Op woensdag 11 november 1964 nam God in Zijn heerlijkheid op onze geliefde zuster

GEERTJE BUMA—
UITVLUGT,
geliefde echtgenote van Jacob W. F. Uitvlugt,
op de leeftijd van 61 jaar.
1 Thess. 4:14.
"Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem."

S. Buma.
E. Buma—Attema.
Bowmanville, Ont.
E. Buma.
D. Buma—Piersma.
IJlst (Fr.), Nederland.
J. Buma.
T. Buma—Talsma.
Blackstock, Ont.
A. Blok.
Tj. Blok—Buma.
Voorburg, Nederland.
D. Buma.
Y. Buma—Rienstra.
Jarvis, Ont.

With sincere feelings, the members of the Board and staff of the Knox Christian School in Bowmanville express heartfelt sympathy to their principal J. W. F. Uitvlugt with the passing of his WIFE who left her earthly abode on November 11th, 1964 for the mansions above where we believe she lives eternally.
"Safe in the arms of Jesus".

After an illness of several weeks, the Lord called home our faithful member

MRS. GERTRUDE UITVLUGT
"I am heavy laden, the Lord will give me rest."
Ladies Aid "Forward in Faith"
President: Mrs. J. C. Verbrugge
Secretary: Mrs. D. Brinkman
Bowmanville, November 11, 1964

Op zondag, november 15, 1964 nam de Heere van ons, onze lieve man, vader en grootvader

BAUKE REGNERUS
op de leeftijd van 68 jaar. Echtgenoot van Aukje Barwegen.
Psalm 23 onberijmd
Smithers, B.C.:
Tony en Trudy Regnerus
Weston, Ont.:
Ann en Pete Van Schepen
Waterdown, Ont.:
Bob en Edith Regnerus
Hudsonville, Mich., U.S.A.:
Sam en Alyce Regnerus
Hamilton, Ont.:
Louie en Jane
Waterdown, Ont.:
Mary en Bill Mantel
Hamilton, Ont.:
Andy en Diane Regnerus
George
en 20 kleinkinderen.
412 Herkimer St.,
Hamilton, Ont.

The Ladies Aid Society "One in Christ" of the Calvin Chr. Ref. Church of Dundas would like to express their sincere sympathy to one of its members, Mrs. Wm. Mantel, in the loss of her father

MR. BAUKE REGNERUS
May the Lord graciously comfort and sustain the sorrowing one.
Mrs. A. Vander Zwaag, Pres.
Mrs. C. Vander Kruk Jr., Sec.

WERFT ABONNEES VOOR
CALVINIST-CONTACT I

DAIRY FARM
with Milkcontract, Cattle, Machinery,
2 Houses, 2 Barns and other Farm-buildings
150 Acres, consisting of 2 adjoining farms (main farm 80 acres and 2nd farm 70 acres).
On the main farm is a nearly new barn with stanchions & water bowls, silo, milkhouse & other buildings.
Full line of machinery: 2 Tractors, Combine, Harvester, Plows, Hay-baler, Seeddrill, Power mower, Silo-filler, Wagons, Harrows, Manure spreader, Milking machines, Cooler, etc. etc.
Plenty of hay, straw, and grain. 40 HEAD OF VERY GOOD CATTLE. Milkcontract with reliable CITY dairy, quota 760 lbs. daily. MILK-INCOME between \$9,000.— and \$10,000.— PER YEAR. Can be increased. Income of cattle sales and good potential for custom-work.
Price for the 2 farms together \$66,000.—
Price of main farm only, with all cattle, machinery & milkcontract \$46,000.— Downpayment \$15,000.— or offer.

K. KRAAY, Real Estate Broker
2 Juliana Cr. ST. CATHARINES, ONT. Phone 934-1813

God heeft in Zijn heerlijkheid opgenomen onze geachte oud vice-presidente

Mrs. J. UITVLUGT—
BUMA,
te Bowmanville, Ont.
Ook zij diende Hem met blijdschap.
Het Bestuur van de Canadian Fed. of Chr. Ref. Ladies' Societies.

On November 11, 1964 the Lord called to higher glory
MRS. J. W. F. UITVLUGT
Former vice-President of District Quinte Chr. Ref. Ladies Societies.
"Blessed are they that mourn for they shall be comforted."

The District board:
Mrs. A. Vos, Pres.
Mrs. F. Steiginga, Sec.

With sorrow we announce the passing away of our past-president

MRS. J. W. F. UITVLUGT
The Bowmanville League of Chr. Ref. Ladies Societies:
Pres.: Mrs. B. de Bruyn
Secr.: Mrs. J. Greydanus
"I will sing of the mercies of the Lord forever."

Wanted:
MARRIED AND SINGLE MAN
for R.O.P. dairy farm of national reputation. Close to Chr. Ref. Ch., Chr. Sch. and Chr. High. For information contact Mr. G. Vander Velde, R.R. 2, Newmarket or phone 895-9768.

TEACHER
desires Jr. or Sr. High teaching position for second semester of this school year. Please write % # 1758, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

WILFRED McINTEE
Real Estate Broker
WALKERTON, ONT.
150 Acres Farm, good grass or farming, lots of running water. \$9,000.—
100 Acres Farm, large barn, good house, hydro, water pressure. Implement shed. \$14,000.—
75 Acres Farm, large barn & house, steel shed, on black top road. \$10,000.—
All these farms close to Dutch Church Blyth.
Salesman VICTOR KENNEDY,
Box 73, Blyth, Ont.

struik
JOHN
real estate
Member of the
Toronto Real Estate Board
Ontario and Canadian
Association of Real Estate
Boards.
TORONTO - 741-4404

KERSTLITURGIEEN!

Uitgaven van de Canadian Fed. of Chr. Ref. Ladies' Societies.

Holl. liturgie "God's Belofte Vervuld", 1964, a \$0.10.
Eng. liturgie "The Fulfilment of God's Promise", 1964, a \$0.10.
Holl. liturgie "Van Vrede en Licht", 1962, a \$0.07.
Wilt U duidelijk in Uw order vermelden wat U wenst, en, gelijk met het zenden van money order of cheque, iets voor portokosten, en 15 cent voor exchange van cheque insluiten a.u.b.?

M. BRANDSEMA, Treas.,
Can. Fed. of Chr. Ref. La. Soc.
170 Marlboro St.
Brantford, Ont.

Wanted:
MARRIED MAN

on dairy farm by February 1965. Contact Mr. Harold Atkinson, Conc. 4, Malden Township. Tel. 736-2621 Amherstburg, Ont.

THE 1965 CHRISTIAN SCHOOL CALENDAR IS READY

Price \$1.00. Special rates for School Societies, P.T.A.'s, etc. Order now! 212 Seneca Ave., Hamilton, Ont.

356 Acre Dairy Farm

Drie huizen. Een een prima 9-kamer huis van alle gemakken voorzien. De andere twee zijn tamelijk goed. 3 barns. Een moderne barn-cleaner, pijplijnmelker. 50 stuks Holstein vee, 2 tractoren, ploegen, McKee harvester, self-propelled combine, te veel machinerie om allemaal te noemen. Best land. Melkgeld meer dan \$1300.— per maand. 6 mijl van Owen Sound. Vraagprijs \$85,000. down \$20,000. De farmer is handelbaar. Een geschikte farm voor een groot gezin.

60 Acres Dairy Farm

Met melkcontract. 9-kamer huis, met badkamer en furnace. Machinerie. Bulkcooler. Holstein vee. Ongeveer 8 mijl van Wellandport. Vraagprijs \$22,500 met \$8000 down. Een goede farm voor iemand die niet te zware verplichtingen op zich wil nemen.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

FOR SALE

A long established upholstery rebuilding, refinishing, etc. business based on recommendation. Excellent turnover. All machines available including circle saw, band saw, cushion machine, 2 sewing machines, plus a large quantity of stock. Large 3 bedroom apartment with all conveniences above shop, if desired (3 piece bath, gas furnace, hot water, etc.)
Store plus workshop, with full basement (21' x 80').
Owner will assist prospective buyer in working him into the business. Location: On Lake Erie in Eastern Ontario.

Write to #1759, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

BROEIKASSEN EN WONING

Drie kassen, elk 20 x 50 feet, 1 1/2 acres. Werkruimte 10 x 100. Basement. Twee olie-fornuizen. Volledige outillage en bedrijfsklaar.
Drie slaapkamer modern huis. Druksysteem, oliefornuis. Garage.
Aan Main Street en Highway 53. \$17,800, \$5 & \$6000 contanten.

E. P. Storey, Real Estate
BURFORD, ONT. - 449-2443
Salesman — S. H. BOERSMA
449-5021

Still 6 weeks left to sell the
1965 CHRISTIAN SCHOOL CALENDAR

An excellent promotional project for School Societies, Schools, P.T.A.'s, etc. to raise funds. Order today from: The Christian School Herald", 212 Seneca Ave., Hamilton, Ont.

REST HOME

ALWAYS A WAITING LIST. Fully equipped BRICK building, automatic heating system, 9 extra large rooms, 3 bathrooms. Beautiful grounds. An IDEAL business for a couple, \$8,000 NET PROFIT — after all expenses paid. See the excellent Profit & Loss Statement on file. A perfect retirement home in one of Ontario's finest farm districts. Good terms available. For more details, call MARTEN BOERSMA, DI 4-2431, A. N. PALEMENT REAL ESTATE LTD., 144 N. Vidal Street, Sarnia, Ont.

BOEKBESPREKING:

Profetische Vergezichten",
Ds. J. Overduin. Boeket
Reeks No. 45, 4. Uitgegeven door J. H. Kok, Kampen 1963.

Het is meer dan twaalf jaar geleden dat wij voor het eerst kennis namen van het boek Profetische Vergezichten. En nu ligt hetzelfde werk, maar in een eenvoudiger uitvoering weer voor ons. Dit bekende boek is nu verschenen als een dubbel nummer in de Boeketreeks (45, 56), uitgegeven door Kok in Kampen.

Het feit dat dit boek vandaag even verrassend actueel is als twaalf jaar geleden, is niet uitsluitend te danken aan de rijke gave van Ds. Overduin, om een moeilijk stuk heilageschiedenis uit de oude bedeling, te plaatsen in een nieuw testamentisch licht. Het is veel meer het rijke Woord van God Zelf, dat boven de tijd uit heenwijst en getuigt van Hem, die in de geschiedenis van deze wereld Zijn heilsplan volvoert en alle dingen heenbuigt naar dat grote einde, waarin de Here zal zijn alles en in allen.

De oorsprong van dit boek ligt in een prekenreeks van Ds. Overduin over de zegeningen die Jacob op zijn sterfbed uitsprak over zijn twaalf zonen. Hoe meer Ds. Overduin zich in die zegen-spreuken verdiepte, te meer openden zich de profetische perspectieven van deze woorden. Niet alleen hebben deze voorspellingen hun stempel gezet op elk der twaalf stammen, zodat deze stammen drager werden of van een bepaalde zegen of van een bepaalde vloek daar aan verbonden, maar zij zijn ook in vervulling gegaan toen Jacob's grote Zoon de vloek heeft gedragen en de zegen heeft verworven voor al God's volk. En wanneer dan Ds. Overduin de lijn van deze profetische vergezichten doortrekt dan vinden zij tenslotte hun rijkste vervulling in het eeuwige Kaanaan, waar we lezen dat uit alle stammen van Israel 12.000 ver-

zegenen zullen worden gevonden. (Openb. 7)
De actualiteit van het levende Woord van God wordt ons hier duidelijk gedemonstreerd, wanneer we zien hoe de spreken van de oude herdersvorst Jacob geen verdroogde klanken zijn uit een verleden, opgetekend in een vergeeld boek, maar een onderdeel vormen van het Profetische Woord, dat zeer vast is.

Jacob was een profeet. En een profeet is iemand die iets heeft gezien en gehoord, waarover hij moet spreken. Jacob heeft op zijn sterfbed God's werk gezien in de geschiedenis van het menselijk geslacht. Hij heeft daarin gezien de verlossing en herschepping van God's eigen volk. Jacob heeft God's werk gezien in het leven van zijn vader en grootvader, Isaac en Abraham. Maar op zijn sterfbed ziet hij niet terug, hij ziet vooruit. Hij ziet de twaalf stoezonen om zijn bed staan, en hij ziet deze mannen als de twaalf dragers van God's heilsbeloften in deze wereld. Hij ziet de twaalf stammen en hij ziet de twaalf maal 12.000 verzegelden en hij ziet ze staan in het licht van het lam, die tevens de leeuw is uit Juda's stam.

Het boek van Ds. Overduin wil ons brengen aan de voet van het kruis, want daar komen ze allemaal samen, Ruben en Simeon, Levi en Juda, Dan de dubbelhartige en Iasaschar de uitgeslapene, en ook Benjamin. Benjamin wordt door Ds. Overduin gekarakteriseerd als de verliezer die het wilt. Uit Benjamin komt straks de apostel Paulus voort, die schrijft: Het leven is mij Christus en het sterven gewin. Woorden van een verliezer die tenslotte overwinnaar was.

Het rijke boek van Ds. Overduin is een kostbaar bezit, wat niet mag ontbreken onder onze boeken in de huiskamer en in de bibliotheek van onze verenigingen. Voor een lage prijs is het boek nu in Canada verkrijgbaar. Een betaalbare prijs voor een onbetaalbaar boek.

NEEMT DE MOEITE EENS
Met "WELCOME TO HOLLAND" bent U 15 minuten in Holland. U hoort b.v. de stemmen van het Koninklijk Huis, Muziek, Draaiorgels, Het gehele Wilhelmus, etc. etc. U bereist het hele land.
Neemt de moeite eens en stuur slechts \$1 en 5¢ stamp to:
ORIGINAL SOUND PRODUCTIONS
WATERDOWN, ONT.
HAAST U — HAAST U — HAAST U

HOGE BLOEDDRUK
hooikoorts, neusverkoudh., open wonden, reuma-jicht-ischias, reum. opzwel., apatten, struma, suikerziekte, uitputt., vall. ziekte, verkalking, verlam., vetzucht, waterzucht, zenuwontst., zwakke re-nuven of maag, wormen en maden en alle andere slep. ziekten eisen de alom bekende, wonderdoende onschad. Flora geneeskruident.
Voor Canada uitaluitend volle kuren (9 mnd. a \$18.00 bij vooruitbetaling.)
Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

LEONARD VERBEEK B.C.L. L.L.B.
BARRISTER AND SOLICITOR
of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)
7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14
Phone 259-7638 (office)
741-1247 (res.)

FOR
REMODELING KITCHENS, REC' ROOMS, AND ALTERATIONS
ALUMINUM SIDING, DOORS AND WINDOWS
CALL
PETER DEVRIES
CARPENTRY HOME IMPROVEMENTS
MOUNT HOPE, ONT. PHONE 679-4600

Broos
REALTOR
99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
Tel.: Bus. 225-7400; Res. 225-5139
Satisfaction Guaranteed by Dealing Through Broos

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Newmarket, Ont., G. J. Hoytema te York, Ont.

te Langley, B.C., J. G. Kunst te Truro, N.S.

te Lucknow, Ont., D. Lieverdink, Home Missionary te Fredericton, N.B.

Aangenomen

naar Montreal, Que. (als Minister of Evangelism in Cl. Eastern Ontario), H. Wittenbosch te Kingston, Ont.

naar Harrison, S.D., J. Huizinga te Terrace, B.C.

Bedankt

voor Bejou, Minn., W. Dubois te Barrhead-Westlock, Alta.

EEN BEGENADIGD
PREDIKANT NEEMT
AFSCHIED

Op vrijdagavond, 30 oktober, nam ds. B. Nederlof onofficieel afscheid van de Third Chr. Ref. Church of Edmonton, na deze kerk 8½ jaar trouw gediend te hebben. Hij vertrekt naar Bellflower, Calif.

De kerk was vol en het was een goede avond. Verschillende afgevaardigden voerden het woord, waaruit bleek, hoe het werk van ds. Nederlof in onze gemeente werd gewaardeerd. Ook bleek het uit de verschillende cadeaus, waarvan een gloednieuw combination stereo set wel het mooiste was.

Ds. Nederlof heeft het niet gemakkelijk gehad. Om "moorde-naars" van Bonifacius en "moorde-naars" van Jan en Cornelis de

CHR. DRAMA CLUB "INTER-AMICOS"

Op 28 november a.s. hoopt de Christian Drama Club "Inter-Amicos" van St. Catharines haar 10-jarig bestaan te vieren in de Collegiate Auditorium aan de Catharine St. te St. Catharines.

Het bestuur heeft gemeend van het programma iets speciaals te moeten maken. Als gast heeft men de Chr. Brassband "Crescendo" van Burlington uitgenodigd, die de verzorging van de muzikale omlijsting op zich zal nemen, onder leiding van de Heer De Bruin. Verder heeft men een Folksingers groep uitgenodigd, die zich noemt "The four Quadrants".

"Inter-Amicos" zelf hoopt voor het voetlicht te treden met een blijspel getiteld "Pensiongasten". Een dwaze klucht die de hoofdschotel van het programma zal vormen.

Het eerste stuk dat "Inter Amicos" opvoerde was het bekende drama "Plicht of liefde", een spel gebaseerd op de bange oorlogsjaren 1940-1945. Het werd opgevoerd op 11 januari 1955. Daarna heeft men stukken gebracht zoals "Pinky", "Onder valse vlag", "De Rozenkrans", "De Tante van Charlie", "Raspalje over de vloer" enz.

"Inter-Amicos" is een van de weinige clubs die het heeft gepresteerd staande te blijven. "Wij hebben steeds getracht het doel van onze club nl. om ontspanning te mogen brengen in de Nederlandse taal, gebaseerd op de Christelijke grondslag, hoog te houden," aldus de voorzitter Hugh Appel. "En zo hopen wij ook voort te gaan, vertrouwend op God, Die ons reeds 10 jaar lang heeft willen leiden en steunen in voor- en tegenspoed. Om jaarlijks met kracht van Boven, die ontspanning te brengen die goed voor ons is. Hem gevende de ere die God alleen toekomt." G.P.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.

(hoek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 3-1334

Witt als broeders samen te doen wonen in hetzelfde huis is een bijna bovenmenselijke taak. En dan zijn daar verder nog "Gelres helden" en "Hollands leeuwen", om van de rest maar te zwijgen. Da. Nederlof was "één voor allen" en maakte "van allen één". Hoe hij dat bereikt heeft? Door het WOORD, alleen door het WOORD. Sola Scriptura.

Volgens ons kerkbulletin hield hij voor ons 769 preken en die keerden niet ledig weder, want hij was geen praatjesmaker of verhaaltjesverteller. Het was steeds: Zo zegt de HERE. Hij was predikant bij de gratie Gods en bracht ons Jezus Christus, en Dien gekruisigd. En dan kan het niet anders of een gemeente wordt gebouwd en gesticht, als namelijk Gods Woord ons antwoord uitlokt. Daarom kon één der sprekers ook zeggen: U blijft voor mij altijd de dominee van Lukas 11:28, welke tekst hij steeds noemde voor hij ging preken.

Op zondag 1 november hield ds. Nederlof zijn officiële afscheidspreek over 1 Petrus 1:25. De schriftlezing was uit Jesaja 40, met de nadruk op vers 8. Een enkele greep hieruit: Gods Woord is Zijn liefdesverklaring aan ons. Als een jonge man zijn liefde verklaart aan het door hem beminde meisje, zou hij zich tot in het diepst van zijn hart gekrenkt voelen, als het meisje slechts zou reageren met: erg interessant, wat je daar zegt. Zo is de verhouding ook tussen WOORD-antwoord. Alleen zal zijn zij, die het Woord horen en ... bewaren.

Een vraag, die opkomt: moet iemand eerst persé vertrokken zijn of dood, voordat men hem eren en bedanken mag, zo in de geest van: De koning is dood; leve de koning. Daar doen wij niet aan mee en eren hem NU reeds.

Ds. Nederlof noemde onze gemeente: groot, mooi en sterk. Het zij zo. Maar dan komt, na God, ook ere toe aan ds. Nederlof. Niet alleen de ouderling, die wel regéert, zal dubbele eer waardig geacht worden, maar ook de dominee, die wel préékt. Dat is geen mensenvergoeding, maar zuiver een kwestie van Christelijke dankbaarheid.

Een begenadigd predikant verliet ons. Dat ook voortaan de "Bellflowers" zo het Woord mogen horen prediken, en er een zuiver antwoord op geven.

Met verlangen zien wij nu de komst tegemoet van ds. Guillaume. Geve God dat hij ook lange tijd onze predikant moge zijn naar Lukas 11:28.

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

FOR WOMEN ONLY

Since the days of the early Christian Church, women have taken an active part in the work of the Church. Often this work is done, together with the men of the church, I am thinking of Evangelism and Sunday School work, etc.

There is one organization in our denomination however, which requires the work of women only. I think of the work with the Calvinettes. The Calvinette Counselors.

It is a couple of years ago that Mrs. C. Snee reviewed the Calvinette Handbook for us in this paper. I remember reading it and thinking, this program seems very interesting for the 12-15 year old, but it will require a tremendous effort on the part of the counselor, to make it effective.

In the meantime some Calvinette Clubs have been organized in our Canadian Churches, and on Saturday, November 7 the first Workshop for Ontario Calvinette Counselors was held. The Counselors of the London Christian Reformed Church were our hosts. Mrs. Barbara Vredevoogd, the Calvinette program director, Mrs. Jan Engbers, the craft instructor for the Calvinette Pages and Mrs. Edith Nusselder of London, Ont., who is the Ontario representative on the Executive Committee, conducted this Workshop.

You are wondering perhaps why I bring this fact to the attention of the readers of this Women's Corner. I will gladly give you my reasons. The Calvinette program is not of interest to the Calvinette and her Counselor only, but it is most important to her mother and the other women in the church. The Calvinette program needs all kinds of women, to make it effective. The Mother first of all. Her

ENTIRELY FREE!
The Church's Witness to the World. 2 volume set on the Belgic Confession, written by Dr. P. Y. De Jong. \$5.50 value. Visit our basement Bookstore, or write for further information.

Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario
JA 2-1234

NAAR NEDERLAND?

Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst

JAN FABER, Mgr.

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal)

Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

HOLLAND LIFE

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:

TORONTO

2145 Avenue Road

485-9406

TORONTO

2828 Bathurst St.

RU 7-5637

HAMILTON

20 Tisdale Street S.

JA 8-0147

LONDON

150 Elmwood Ave.

GE 8-8439

Kantoren:

ST. CATHARINES

94 Church Street

MU 4-6385

MONTREAL

3600 Van Horne

731-9421

VANCOUVER

1280 West Pender

MU 3-9685

EDMONTON

9924-106th Street

429-3381

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVORZIENING

WIJ ZIJN NIET DE GROOTSTEN WIJ ZIJN NIET DE OUDSTEN

Daarom ziet U ons altijd zo druk in de weer om het al onze klanten naar de zin te maken. Wij staan altijd klaar. Dag en nacht. Wij hebben de laatste informatie. Wij verzorgen Uw reis, IEDERE REIS, zodanig, dat U graag weer bij ons terug komt. Volgend jaar. Of het jaar daarna.

Weet U waarom?

Omdat wij ons voorgenomen hebben de grootsten te worden. En de oudsten.

Daarom kunnen wij ons niet veroorloven het op ons gemak te doen.

Wij nemen graag uw reiszorgen over ... Want DIT is onze business: U onbezorgd laten reizen.

ADRIAAN LIMBERTIE

World Wide Travel Service

DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

300 Wilson Ave. (bij Bathurst)

444-8280 — ME 5-5661

interest and help to her daughter, makes the Calvinette feel proud of her Club and will encourage her to live up to the aim, "Exercise Thyself Unto Godliness." A most important emphasis of the Club is Personal Devotions. A habit of personal Bible reading, started young is most important. I know at this age the girls do not like to admit they read their Bibles every night, and would rather hide their Bibles under the blankets than be caught reading it, but the mothers can see to it that they have the opportunity to be alone. Each Rank Bar, be it Bud, Sower, Gleaner or Reaper, requires the reading of a specific Bible Book. It's a wonderful chance for a mother to talk with her daughter about the book, and by also using it as her personal devotional material, they can compare notes, and together discuss the place of this book in the Bible and what it means for their everyday life.

The Merit Badges such as, Etiquette & Hostessing, Missions, Church Knowledge, Homemaking, Babysitting, Music, etc., all have some "home" requirements, by reading their Handbook, you will know just what is expected of her to do at home, and unawares you can guide her in fulfilling her hometasks, this will make it easier for the counselor as well. Telling the Counselor about it, will show her that because the home is backing her, her work will not be in vain. I wish the mothers could have heard Mrs. Vredevoogd speak

on the girls of the ages 12-15. — How important this phase in their life is. This is the time that the girl has to make a decision what kind of woman she wants to be. She can yet be led and shown the right direction. — I am certain that mothers are aware of this fact, but hearing it expressed in words can be so inspiring. Mrs. Vredevoogd showed the Calvinette program as: Different from any other, such as the Catechism or the Sunday School program. Although the Bible Hour is the heart and most important guidepost, the other guideposts as well meet the girls' specific needs and help to widen her horizon. To achieve this the help of many women is required, women with all kinds of talents and interests are needed. The speaker said that even if the counselor was a genius, it would be impossible for her to direct all of the program. So if you have a special interest in Music, are good at crafts, Homemaking, First Aid Work, Christian Citizenship, Missions, or any other, offer your services to your church's Calvinette program. You may hesitate to offer your services, and feel it as interfering, but I know that I speak for many Counselors when I say: "You will be welcomed with open arms." It is often said: "It is impossible for women to work peacefully together," there is some truth in this, but because the talents and interest of the women differ so much, and actually complement each other, working together is very well possible and most desirable.

Mrs. Jan Engbers of Kalamazoo, Michigan conducted the Craft Workshop, Thrifty-Nifties. She had prepared three tables full of items, fun with felts, plastic bottles, art foam creations, boxes and cans, paper, just about anything was used to make the items. In her special way she showed us what

the Craft period could produce. I just stood amazed at what could be done with just odds and ends, I readily admit that I am a nit-wit in Craft, and rather prepare four Bible discussions than one Craft lesson.

Mrs. Edith Nusselder conducted the "Etiquette and Hostessing". In a gracious manner she presented this merit badge to us and gave a helpful hint.

These three women used their particular talent to show us what the Calvinette program means. The speakers and the Host Club made it a very worthwhile afternoon for us. We received instruction and inspiration.

Mrs. Vredevoogd closed her speech, on "The Challenge of the Bible Hour," and "Her help for counselors" with these words: Next time when you are asked, "Why are you a Calvinette Counselor" change your answer from "They could not find anyone else," to, "I find it a challenge to work with these girls, to give them a clearer understanding of 1 Timothy 4:7b, "Exercise Thyself Unto Godliness".

For Women Only, Mothers and all women of the Church, let us unite, and help each in our own way, with the Calvinette program. Let us take the opportunity, to influence the girls to a more beautiful girlhood and womanhood.

Jane Malda.

Wij hebben in 1965 van
HOLLAND
vijf groepen per boot voor
familie van immigranten met
25% KORTING

op de normale passageprijs
bij voldoende deelname:

Heen Terug
2 april — 5 oktober
19 april — 11 september
27 april — 17 augustus
19 juni — 5 oktober
19 juni — 30 oktober

Minimum prijs retour \$336.50
Ervaren reisleiders bij iedere groep.

Vraag volledige inlichtingen
zonder enige verplichting.

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

Het grootste Nederlandse
Reisbureau in Canada

543 Brant St.

Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags
tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813
(24 uur)

WIJ kunnen wel zeggen

KIJK, ZO BRANDEN

RITMEESTERS!

maar weet U er dan alles van?
Nee! 'n Ritmeester moet U roken.
Geniet van het weelderige aroma en
U weet hoeveel meer U met RIT-
MEESTER geniet van Uw zelfde
sigarengeld!

Niet voor niets is RITMEESTER de meest
gerookte Nederlandse sigaar in Canada.

"ELK RITMEESTERMERK EEN MEESTERWERK"

Sigaren:

Cigarillos:

Half Corona	5	\$.65
Capo	10	1.15
Chic	10	1.25
Miranda	10	1.50
Parmant	10	1.55
Fiat	10	1.90
Major	10	2.—
Ideaal	10	2.—
Gracia	10	2.50

Saluto	10	\$.55
Quick	10	.60
Page	20	1.15
Livarde	20	1.39
Ritme	20	1.80
Pikeur	20	1.95
Regio	10	1.10
Rozet	5	.55

ALLEEN-IMPORTEURS:

VAN'S Importing Limited

BOX 826

HAMILTON, ONT.

CANADA vandaag

(Vervolg van pag. 4)

door de aanwezigheid van een paar honderdduizend meren in Canada, waar men voldoende verfrissing kan vinden, is Canada een ideaal vakantie-land. De winters zijn koud en lang van 1 december tot 1 april met veel sneeuw. Toch is de koude in de winter niet onaangenaam, omdat het droge koude is en omdat de zon ook in de winter veel schijnt. Men hoeft zich dan ook in Canada niet speciaal tegen de koude te kleden. In vele steden zijn er kunstmatige, niet overdekte ijsbanen, waar men de gehele winter kan schaatsen, wat speciaal voor de kinderen een verrukking is. Door de grote sneeuwval is het schaatsen op de meren uitgesloten. Skiën is ook zeer populair. U moet geen vergelijkingen treffen met Zwitserland of Oostenrijk, hoewel bepaalde skigebieden, zoals de Rocky Mountains in het Westen van Canada, de Laurentians in Quebec en de Blue Mountains ten Noorden van Toronto er mogen zijn en ieder week-end tienduizenden skiërs aantrekken.

Ja, Canada is inderdaad een ideaal vakantie-land ook voor U, want langzamerhand zijn de Europese prijzen zeer dichtbij de Canadese, omgerekend in guldens, gekomen. Voor Uw eerste bezoek aan Canada raad ik U echter het zomerseizoen aan, omdat Nederlandse zomers à la 1964, naar men mij verteld heeft, hier uitzonderingen zijn en een zomer als de Nederlandse van 1964 in Canada toch nog altijd als een kille en matige zomer zou worden aangemerkt.

U kunt, vooral als U wat sportief bent ingesteld, een bijzonder aantrekkelijke en goedkope vakantie arrangeren. Men kampeert in Canada, zoals men het in Europa doet met dit verschil, dat de camping-grounds beter geoutilleerd zijn en belangrijker minder bevolkt. Men heeft er meer privacy, zodat dit nodigt om op eenzelfde plaats langer te blijven. Als hoge uitzondering zult U misschien eens een beer tegenkomen, daar moet U dan maar aardig tegen zijn. Ja, maar de reiskosten naar Canada? Ik vermoed dat onze actieve K.L.M. U in een gecharterd vliegtuig voor ongeveer f 750,— naar en van Montreal brengt, dus dat kan U ook de kop niet kosten.

U begrijpt hieruit ook, dat Canada een voortreffelijk vakantie-land is voor degene die er woont. Die heeft bovendien het voordeel dat zijn eigen auto voor de deur staat en het autorijden is in Canada belangrijk goedkope voor hem dan het is in Nederland voor de Nederlander. Vrijwel iedere Canadees heeft bovendien een cottage of een cabin ergens aan een meer staan, waar hij zijn vakantie op ideale wijze "relaxed" kan doorbrengen. Deze cottages variëren van eenvoudige optrekjes tot paleis-achtige verblijven, maar men kan met een investering van 5 tot 10.000 dollar al een geriefelijk huisje — zonder buien rondom — betrekken, waar men van eind mei tot half oktober, gedurende welke periode het weer meestal goed is, kan vertoeven.

Het zal U duidelijk zijn, dat deze faciliteiten, welke in Nederland vrijwel voor niemand bestaan en waarvan geleidelijk aan ieder jaar toch ook een groeiend percentage van de immigranten profiteert een aangenaam tegenwicht vormen voor de ongetwijfeld zeer harde jaren waar iedere immigrant doorheen moet gaan.

Wanneer ik U nu mag binnenvoeren in het huiselijk leven van de Canadees, dan kan gezegd worden, dat verreweg de meesten in hun eigen huis wonen. Geen bouw-

stop! Voor een bedrag van 12 tot 14.000 dollars, zeg f 40.000,—, kan men zich een redelijk goed eigen huis verwerven. Een hoge eerste hypotheek is gemakkelijk te krijgen, terwijl de Nederlandse immigrant zich voor verdere financiering kan wenden tot zijn Dutch Credit Union (een soort Spaar- en Leenbank) welke in de centra waar vele Nederlanders wonen uitstekende service bieden en een florerend bestaan leiden. Men hoeft voor het kopen van een huis derhalve maar over een klein bedrag aan contanten te beschikken.

De kostwinner vertrekt 's morgens vroeg uit huis, want de afstanden zijn groot. Ook de kinderen vertrekken meestal vóór 8 uur naar school en komen omstreeks 5 uur thuis. Zij blijven over op school en nemen boterhammen mee. Dit maakt het mogelijk dat zeer vele moeders ook kunnen gaan werken. Als ik mij met mijn beoordeling tot kantoorpersoneel mag beperken, dan kan ik U mededelen dat de getrouwde vrouw in Canada op de kantoren een zeer bijzondere werkprestatie levert en zij werkt volle dagen. En voorzover mijn informatie gegaan zijn, kan ik U zeggen dat de kinderen en het gezin er niet onder lijden. *) Naar mijn mening zal men in Nederland deze mogelijkheid energiever aan moeten pakken a. om uit het moeras van de achterstand te komen; b. om voor de toekomst een concurrerende positie in het bedrijfsleven te kunnen innemen.

(Wordt vervolgd)

*) Hiermede zal niet iedereen het eens zijn. Ook al zou er momenteel ogenschijnlijk geen schade worden aangericht, dan kan later het tegendeel blijken. - Red.

Boterhamworst in blik
Hamburg in blik
Hamworst in blik
Bak Bloedworst in blik
Leverkaas in blik
enz. enz. enz.
Alle blikken zijn 3 pond inhoud.

HOPMAN'S MEAT MARKET

5 EMMA STREET,
CHATHAM, ONT.
P.O. BOX 612

Support

YOUR CHURCH
IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED
WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit.... maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam

Post-adres

Aangebracht door:

Naam

Post-adres

Aanbrengpremie:

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad \$5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15% extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Alles in één De Seven Star Diary

(Success Agenda)

Losbladig — Uw dagboek, maandoverzicht, kasboek, adresboek en notitieboek met gegevens en kaarten.
Uw ideale privé-secretaresse, Uw tweede geheugen, die altijd voor U klaar staat en U helpt Uw werk en Uw leven te organiseren en tot een succes te maken.
Wallets vanaf \$3.00 (plastic) tot \$13.00 (leder). 1965 refill — met special information for Canada \$2.69.

Verkrijgbaar bij:
SPEELMAN'S BOOKHOUSE,
10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont.
UNIVERSITY BOOKSTORE,
Campus, Toronto.
VAN DELFTS BOOK & GIFT SHOP,
1058 Main Street W., Hamilton, Ont.
BURLINGTON BOOK & BIBLE HOUSE,
468 Brant Street, Burlington, Ont.
WOUDSTRA'S BOOKHOUSE,
9330 Jasper Avenue, Edmonton, Alta.
of bij: SUCCESS MAIL SERVICE,
1565 Spring Road, Clarkson, Ont.
die U op verzoek ook gaarne een duidelijke geïllustreerde folder zendt.

VERWACHT U UW FAMILIE OOK UIT HOLLAND?

Het a.s. voorjaar zullen velen hun ouders voor een trip laten overkomen. Duizenden Uwer zijn via onze bureau's naar hun nieuwe vaderland vertrokken en kennen uit eigen ervaring de uitgebreide service die wij geven. Hiervan kunnen ook Uw familieleden profiteren. Alles wordt voor hen geregeld, w.o. visum-aanvraag. Wordt een gedeelte van de reiskosten met A.O.W. betaald. Wij regelen dit. Betaalt U geheel of gedeeltelijk, dan kunt U een cheque sturen.

Wij organiseren 4 begeleide groepsreizen naar Canada en 3 naar Amerika met schepen van de Holland-Amerika Lijn.

Deelnemers genieten een reductie van 25% op de passage-prijzen. Spoedige aanmelding is zeer gewenst. Inlichtingen worden gaarne, ook bij de familie thuis, verstrekt door

Hoogstins Passages

AMSTERDAM LEEUWARDEN BERGEN (N.H.)
Prins Hendrikkade 48 Ruiterskwartier 111 Guurtjeslaan 16
Tel. 020-223291 Tel. 05100-21825-23305 Tel. 02208-3609

De Zelfstandige

Wat verstaat men onder een Zelfstandige? In het kort is dat iemand die eigen baas is. Dat is dus de landbouwer en de vee-boer. De timmerman en de kruidenier. Ja een ieder die voor zichzelf werkt wordt een zelfstandige genoemd.

In Sociale Voorzieningen is de Zelfstandige karig bedeed. Menig fabrieks-arbeider geniet de voordelen van een groeps-verzekering enz. Maar de Zelfstandige moet hier zelf voor zorgen.

Gelukkig is er ook een groeps-mogelijkheid voor de zelfstandige en dat is de z.g. Co-operatie.

Zo hebben wij ook voor onze Nederlandse Immigranten van Protestants Christelijke huize een Cooperatieve Verzekering tegen Operatiekosten en dergelijke. Daarin kunnen die personen, die niet via hun werk verzekerd zijn op zeer voordelige voorwaarden verzekerd worden. Een Cooperatieve Vereniging heeft niet tot doel het maken van winst, maar om samen als leden elkaar te helpen.

Zo is ook in 1950 de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society opgericht. En in de 12 jaren van haar bestaan heeft zij zeer zeker aan haar doel beantwoord.

Blijf niet alleen de kosten van Operatiekosten e.d. dragen, maar sluit U aan bij de Cooperatieve Vereniging voor dit doel.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon in te vullen en op te zenden.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 — HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam:

Post-adres:

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U hoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van \$5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIË VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.

Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

DE LEVENSRÖMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.

Een recensie volgens het dagblad Trouw: "Een voortreffelijk boek. Een boek dat wij nodig hebben."

JOHANNES CALVIN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.

Deze biografische achts presentieert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvin.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.

Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.

In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE

Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdende reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)

Dit boekje is geschreven door de bekende Dr. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalingen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.

Deze brieven, geschreven door Schreier, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsen, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE NIEUWE WINKEL, door Toussaint Bokma. Een interessant geschreven pocket, die het na-oorlogse zaken- en familieleven in Nederland typerend weergeeft.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.

een er is geen uitkomst aan. Een hemel met een klein stukje net bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.

Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.

Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.

Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.

Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeale, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clash between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background 'o his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN

A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR

This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier A.o. 1860.

Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

There are covenant children among those who populate prisons and penitentiaries.

... I SEE BY YOUR NUMBER YOU JUST CAME IN"

The following article is reprinted from the January 1964 issue of "Telescope", a monthly published by the inmates of Kingston Penitentiary.

When Johnny came through the main gate of the penitentiary, he was a frightened kid, tangled in a stronger, stickier web than he himself realized. He had been the last boy over the fence — the one who was caught. A crime wave was raging, the judge had said, and Johnny, for all his youth, was an old offender. 2 years, was the sentence.

It wasn't Johnny's first sentence. He'd been last over the fence before and had done a stretch in reformatory, and even one before that in a boy's training school. And now he was in the Big House. Johnny was duly processed into the prison uniform with his number sewn in all the usual places. Although bewildered by the immensity of the situation he nevertheless felt a certain sense of pride and importance. This was for real! Look at the height of that wall! The Government wasn't fooling around with him! He was getting the full treatment. Here he was, among con men, gun men and killers. This was the big time and he was part of it. He felt a momentary surge of fear and he paled at the possessive sound of the clanging steel gates behind him. If he could have another chance ... If Dad had only ... But Dad had been too busy even to come to court. And so Johnny forced the thought out of his mind ... He strutted a bit as the guard escorted him to the main cell block ...

Later, in the vast, high-ceilinged mess hall, where silence was observed except for the noises of eating, Johnny noticed that most of the cons seemed to be old guys. And there were an awful lot of balding heads. Johnny could see only a handful of cons, all told, in his own age group. Boy, if the gang could only see him now! But Johnny's lower lip trembled a little as he recalled his mother's eyes in the courtroom ...

The next day was Saturday and Johnny was turned into the exercise yard at the prescribed time with the rest of the prison popu-

lation. No one paid any attention to him and he began pacing defiantly back and forth in the shadow of the prison wall. Perhaps 10 minutes had passed when someone fell into step at his side. It was an old con, sharp-eyed and thin, with a leathery face. He wore his cap at a jaunty angle and he looked friendly. "Hi, kid, my name's Bud", the old con said. "I see by your number you just came in, huh".

"Yeah, I came in yesterday", Johnny said. "What kinda joint is this anyway?"

"Well, it ain't no playhouse, specially for a first-timer. I done three bits here before and this time they handed me 20 years. But it ain't so bad if you know the right people". And the old con winked slyly. "By the by, how much time—did you bring with you?"

"Two years", Johnny said, and

it sounded terribly long. But then he felt a sense of shame as he measured it against Bud's 20 years. "For breaking and entering", Johnny added.

"Haw!, a sleep! You can do that on your ear! This joint is full of B & E artists. Most of them are repeaters. They just never seem to learn that if you want money you gotta go where the money is". The old con looked over his shoulder as if to make sure that no one was in earshot. "Banks!", he whispered profoundly.

Johnny was impressed and next day at yard time they sought each other again ... For two years they were inseparable. Johnny finally became the best bank robber who had never robbed a bank. That technicality bothered him, but he would do something about it as soon as he was free again ...

And he did, the first week out. He didn't go home, of course. Though both his parents had visited him in prison, he couldn't see things their way anymore. They

The King will say to those at His right, "Come, My Father's blessed ones ... for I was in prison and you visited Me." Then the righteous will answer Him, "Lord, when did we see you in prison and visited Thee?" And the King will answer, "I assure you, so far as you did it to one of the least of these brothers of Mine, you did it to Me." (Matt. 25:37-40)

were such squares. And Johnny was committed, drunk with independence. The banks were going to pay for 2 years of his life, yeah!

It started with a small suburban bank and 14 months and 3 banks later Johnny went back to prison with a 15-year sentence. Coming through the gate was different, and he didn't need the old con's friendship this time, because he was hard. The prison administration knew it the first time there was a riot. For Johnny became a prestige con ... Consequently he got no time off for good behaviour, and he served every day of those 15 years. When he did get back into circulation Johnny played it smart. He went to work for a living until he could work out foolproof details for what would be his last score — the Big One. It wasn't easy. He carried his lunch bucket for three-and-a-half-long-years before he had a bank lined up to his satisfaction.

Once inside the bank he was calm enough as he levelled the Schmeisser machine pistol ...

After the excitement was over he found himself doing life. Johnny was past forty now. His jaw-line had grown harsh. His eyes had developed the brittle glint that accompanies futile defiance. He slipped back into the monotonous routine of the big house as if he had never left it ... His prestige was greater than ever ... But since there was no future left for him anymore, Johnny was forced to live in the present and the past. There were times in his cell at night when he wondered if he'd wasted his life. He would thrust such things from his mind, philosophizing on his rotten, lousy luck. As time went by he grew morose, feeling an utter loneliness in his life — a void he couldn't express ...

Then, one day in the yard, Johnny saw a kid walking by himself and staring up at the gun towers in wide-eyed wonder. He was a good looking kid and he seemed bewildered.

Johnny fished in his pocket for a half pack of lifesavers and went over. "Hi, kid, I see by your number you just came in."

— Neil Hicks.

PARABLE OR PARODY?

by WM. SUK

In one of our newspapers an interesting article, under the heading: "Students thought Jesus spoke through Parodies" was published and perhaps some of our readers also came across this news item.

In this article mention was made of the fact, that a Highschool teacher by the name of Thayer S. Warshaw, was shocked when, through a test on Bible knowledge, he discovered, that many of his students believed, that Jesus spoke through Parodies instead of Parables.

Now all of us are familiar with the meaning of the word "Parable", especially the way in which our Lord and Saviour used it.

Jesus Himself tells us why he used this form of Gospel preaching. The Scriptures state, that it became necessary, because people did not want to listen to Christ's message anymore. Our Lord used Parables to arouse the people so

they would say, "What does this mean?" They also served to harden the hearts of the unbelievers.

For those who are not familiar with the word "Parody" and its meaning, it might be well to listen to what "Webster" has to say about it, and how it is generally interpreted. We quote: "A Parody is a literary composition in which the form and expression of serious writing are closely imitated but adapted to a ridiculous subject or humorous method of treatment. It also means a burlesque imitation of a serious poem."

In plain language it means, that this Highschool teacher found that many of his students believed, that Christ, when speaking through Parables, made a mockery out of the Word of God and treated it as a ridiculous and humorous subject.

It is not our intention to discuss here the serious implication of

this unbelieving misconception so many people have about our Saviour and the Scriptures, through and in which He reveals Himself as the Word that became flesh.

In spite of the fact that so many people have this attitude towards the Triune God, it is something we encounter every day. Up to a certain extent we also find this lack of knowledge in many of our Christian Churches, where people are found who don't know what they believe, let alone what their respective Churches teach and profess.

Instead, we want to direct our attention towards the course of action this teacher decided to embark upon, and then he can be commended on the idea. He felt it was time something should be done about this glaring lack of Bible knowledge which was revealed by a test on which the average score was a sad 22 percent.

He decided, that a course in Bible reading was in order, and it is not hard to agree with him on that score.

His decision so far sounds encouraging and heartening, espe-

cially in view of the fact, that it was taken only four months after the U.S. Supreme Court had decided to outlaw all prayers in the tax-supported Public Schools.

After this teacher found that many of his pupils believed that Sodom and Gomorrah were lovers, that the four horsemen were something on the Grecian Acropolis and that the Gospels were written by Matthew, Mark, Luther and John, he felt that a course in Bible reading was the answer.

But now we come to the sad and disturbing part of this story. The course in Bible reading could not be based on religious grounds in a school that had to be neutral. Thus instead it was given to the students in the form of broadening their background in "The Humanities". And so the Bible was placed on the same level as other works of literature, art and music. Here we find God's Word reduced to a study in humanities, and it became nothing more than a piece of classical and polite literature or a branch of such literature, a

(Continued on page 10)

THE WORLD AROUND US

A BRIEF LOOK AT CHINA

BY JOHN VRIESINGA

When a mere hundred years ago British traders, following in the wake of missionaries, for the first time penetrated inland China, they reported with amused astonishment that the "primitive" Chinese, whom they offered the benefits of the "superior" western culture, regarded them as "barbarians". This attitude on the part of the Chinese was not merely the expression of an ignorant people, it was the proud opinion of one of the world's oldest races, whose ancient culture almost left them no other conclusion.

While studying the position of Communist China in the world around us today, it is good to keep this in mind. The fact is that the Chinese are a backward people only in terms of western opinion. To anyone who is willing to judge present day China in the light of its own development through countless centuries the emergence of the country as a communist state presents an almost frightening phenomenon.

To fully understand Communist China and its claims to world leadership, one has to trace its history; this observation holds true of any nation, of course. It would take us much too far afield, within the framework of this column on world affairs, to even superficially treat Chinese history, supposing we were qualified to do that. But perhaps it may suffice to remind you that recorded Chinese history easily goes back as far as the time of Moses. Traditional history goes back much farther, at least to the days of Abraham in Ur of the Chaldees.

To illustrate the point of China's glorious part even further, we could remind you that the Empire peacefully co-existed with the Roman Empire only because the two giants did not know about each other. If they had, it is not improbable that it would have been to the detriment of the Romans, because the Chinese, independent of "superior" western culture, had already invented such things as paper, the mechanical clock, etc., not to mention gun powder.

A study of the Chinese society through the ages would reveal that it was entirely different, but because of that not necessarily weaker than or inferior to the western society. Its main characteristic, experts on China point out, is that it was such a homogenous unity, governed throughout by the ideas of Confucianism. It was free of the schisms which dogged the feet of western civilization, free also of the persistent dualism of church and state, which characterized western thinking.

Again, this writer is by no means qualified to treat this aspect of Chinese history, yet even a superficial look leaves him with the inescapable conclusion that the development of Chinese thought through the ages is totally different, but because of that not necessarily weaker than or inferior to the development of western thinking.

Perhaps it is safe to make this observation though: Chinese culture is, in terms of Christian ideas, a pure heathen culture, possibly the only pure heathen culture left in the world today. Western culture on the other hand, though to a large extent deriving its impetus and basic values from Christian thought, cannot be called Christian culture and therefore is a mixture rapidly losing its true impetus and strength.

As a Christian this writer cannot help interpreting these things in terms of biblical revelation. Can the emergence of China after ages of Christless development as a communist state mean that we are near the revelation of the perfectly God-less man?

But let's take a closer look at China and its position in the world today.

Already you can see, no doubt, that China's great past explains its present. Mao's claim to the leadership of world-communism takes on new light, especially his feelings of utter contempt for western civilization as embodied in the American leadership of the western world.

You see, Chinese, unbelievable and preposterous as this may sound in Western ears, still regard themselves as the superior race, possibly they still look on us as "barbarians". Mao's contention that the Russians, with their policy of peaceful co-existence, have deviated from true communist thought and need to be brought back should also be seen in this light. To a Chinese mind the supremacy of Chinese thought is only a logical conclusion. It is merely born out by the fact that the Russians have different ideas, which also happen to differ from the ideas of Lenin.

Mr. Victor Purcell, who as a United Nations emissary spent many years opposing the Chinese staged but unsuccessful communist take over of Malaya and whose diplomatic career throughout gave him a first-hand knowledge of the Chinese and things Chinese, in a recent study contends that the Chinese Communist Party has been more successful than perhaps any other governing party in associating itself with the great mass of the people (China, by Victor Purcell, 1962). In contrast with Russia, where the communist party amounts to only a few percent of the population, communism in China is already deeply rooted in the hearts of the millions of Chinese.

You see, Confucianism has proved a fertile seed-bed for the ideas of Marx and Lenin. In Russia and other European communist countries, the seed of revolution found a comparatively shallow layer of topsoil, a growing dissatisfaction with existing economic conditions and excesses of "capitalism" to feed on.

But the entire structure of Chinese society, layer after layer of Confucian ideas, shot through with Tao-ism, then fertilized with untold suffering and hardship, makes communism's rapid development an almost natural development, a foregone conclusion.

From many reports it seems that the vast majority of Chinese peasants take to communist ideas and practices as ducks who have only now discovered water.

Of course there is opposition and other reports of mass liquidations are probably well founded. For instance, on the basis of isolated reports non-communist observers have estimated that to enforce the Land Reform of the early fifties Mao had to liquidate nearly two million people.

(Continued on page 10)

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE COVENANT PEOPLE IN THE CRUCIBLE

No. 9

THE BITTER TASTE OF THE FIRST CAPTIVITY

II Kings 24:18-17

BACKGROUND NOTES

The story before us is very limited for it deals only with the reign of King Jehoiachin, who reigned not longer than three months. The importance of his reign is not marked by his deeds, but by the judgment God brought upon him. Never before in its history had Judah suffered such terrible punishment as is described in this Scripture portion.

The king of Babylon lost his patience with Judah. At any time he could expect new trouble, for those Jews were real nationalists, very hard to get along with for an oppressor. He wanted to get rid of that unreliable city and its treacherous king.

The Lord's hand was in all that Babylon was planning about Jerusalem. Remember what the Lord had said about His city and His House on earth. Far in the past when God made His covenant with the people He had said through the service of Moses what would happen if they would not obey nor fear the Lord, their God. Before you start to make your essay make sure to read Deut. 28 from vs. 47. Note especially vs. 63, "as the Lord rejoiced over you to do you good, and to multiply you, so the Lord will rejoice over you to destroy you, and to bring you to nought". This story of Jehoiachin proves that now the days had come in which these words of the Lord would come to pass. Compare II Kings 23:26 and 27.

The judgment of God came in different stages, each of which was

stronger and more threatening than the previous one; compare ch. 24:2 with the story in our text and with ch. 25 which describes the definite end of the kingdom of Judah. God did not destroy His people as a nation at once. He prepared them for worse punishment if they would not repent. He called on them and warned them to return before it would be too late, but neither king nor people wished to listen anymore.

After all this we should be very hesitant to say that this story is without any comfort or light. Indeed, it is true that Jerusalem and the temple draw to their downfall in this story. The glory of David and Solomon are going to pass by. But do not forget that this was the Lord's doing notwithstanding the responsibility of the people. The Lord would give the Son of David, the King who would not depend on Jerusalem, the Priest who would not depend on the temple because He would be the Temple Himself. The light in Jerusalem had to be darkened so that it might rise again in Christ.

THE OUTLINE

Jehoiachin, vs. 8 and 9.

This young man, 18 years of age, had a beautiful name. Do you know what it means? Does it help if your name mentions Jahweh? He was the grandson of a real pious and God-fearing man; of whom? Would you call this young king a covenant-child? Can covenant-children perish? All what is said about Jehoiachin's reign is, that he did that which was evil in the sight of the Lord. We may conclude that he did not "do judgment and justice". More can be derived from the addition "according to all that his father had done. Do you remember what his father did? The 5th outline in our series described it at length.

Nebuchadnezzar, vs. 10 and 11.

The reign of the godless king was suddenly disrupted. Nebuchadnezzar wanted to make short work of Jerusalem. That city should not give him trouble any longer. Can you imagine what kind of trouble that could be? Maybe the last words of this chapter will help you. We do not know whether Jehoiachin had rebellious plans but anyway, the king of Babylon did not want to take any risk. Moreover it was God's time to warn Jerusalem for the last time. Unexpectedly the army of Babylon appeared before the walls of Jerusalem. Apparently the defense was neglected (see ch. 25:1, 2) and the city was easily besieged. Finally Nebuchadnezzar came in person. This was the end one would say. Was it?

Jehoiachin's surrender, vs. 12.

How tragic is the description of what happened. The whole royal family with the imperial household went out of the city to the camp

of the enemy and they surrendered to the king of Babylon. Notice that just in this sad case Jehoiachin is called the king of Judah. That was the office in the Old Testament which had to picture the King of kings. The king of Judah had been great in the past. Can you give some examples? But this time the king of Judah bows down before the king of Babylon. Try to measure the weight of the expression "and the king of Babylon took him".

The plundering, vs. 13.

This verse sounds as a sorrowful lamentation. You should read and introduce it as such. Notice that three times the Lord is mentioned. Remember that the Lord has said, "My Name will be there". The enemy laid his dirty hands on what was the Lord's. Describe in detail what he did. He carried away all the rich treasures of the glorious times of the past. But plundering is always connected with destroying. Something was cut to pieces. Think of what was really treated that way. Solomon's work? Solomon's glory? In my opinion the text literally says that the Word of God was cut into pieces too. Do you agree? God's work was broken down... Right, that can never be true. Why not? God's work as it was in the riches of the temple was in the hands of the enemy. But God had something else, something much better in mind. The glory of Solomon had to pass by in order that He who is more than Solomon could appear.

The first captivity, vs. 14, 15 and 16.

The first sentence of this pericope should not be overlooked. It speaks of all Jerusalem. This first captivity was limited to that city only. In the days of king Zedekiah all of Judah was transported to Babylon. The title of this outline fits to this part of the story especially. The measures taken by Nebuchadnezzar were detrimental for further development of the city. This was almost the end, while the people in the country of Judah could live on. Notice the monotonous repetition of "he carried away... he carried away... and he brought captive to Babylon". Remarkable in vs. 16 is "those apt for war"; from that side Nebuchadnezzar had nothing to fear anymore. It is worthwhile to distinguish between the different groups of people who were made captive. In doing so you will discover that the enemy succeeded in breaking the backbone of Jerusalem. The king's wives were deported too; they were given to the conqueror of course. This tremendous blow upon king and people should be seen as a last appeal to the rest of Judah. The bitter taste of this first captivity should bring the others to the knowledge of themselves and to repentance. In some of the next outlines we will see how the people reacted. The seriousness of our sins has been placed before us in this story. But do not forget to say that God's grace in Jesus Christ is greater than the worst of all our iniquities.

A BRIEF LOOK AT CHINA

(Continued from page 9)

To Western minds this is a dreadful indictment of the system. But not so to the Chinese. First, of course, two million people out of 600 million inhabiting China's vast plains in that time is not nearly as much as the six million Jews murdered by Hitler. But even more significant to the Chinese who have been deeply ingrained with the thought that authority is the natural product of a defied nature not to be opposed as long as it works with nature in doing good, are the accomplishments of communism in averting famines and floods which through the centuries traditionally claimed untold millions of lives.

Dr. A. H. Smith, an American missionary who published a study on the Chinese some 75 years ago, said while speaking on the failure of western inventions to make the slightest impression in China: "The only way to secure the solid and permanent respect of the Chinese for the Western people as a whole is by convincing object lessons, showing that Christian civilization in the mass and in detail accomplishes results which cannot be matched by the civilization China already possesses". Amy Carmichael, another famous missionary to the Occident reported the reaction of a Buddhist priest

to the Gospel of Jesus Christ: "It is beautiful and I will believe it, if I can see it lived".

The Chinese have seen Christianity "lived" in the person of f.i. Hudson Taylor and many other missionaries, so they will be without excuse in the last judgment. But they also saw the great schisms among the followers of Christ and as a nation they have not been convinced. They have seen the greed and selfishness of western traders and were even less convinced of the merits of Christianity. Today they see communism accomplish what to the masses of illiterate must seem like miracles and they respond joyously to what undeniably is economic progress, education of the masses, emancipation of the women with a vision of the restoration of China's national glory in the end.

To sum it all up, the emergence of Communist China on the scene of world politics, means that a godless civilization, rich in history and culture, rich in natural resources and strong in the character of its 700 million people (conservative 1964 estimate) is finally coming of age, now that it has found itself in the revolutionary ideas of Marx and Lenin. The nation which embodies this civilization is enthusiastically committed to the destruction of our western civilization, which since long has weakened itself by departure from its christian beliefs.

It is a grim picture only when we fail to see the hand of God moving our world to its climactic end.

A BRIEF

Submitted to the Cabinet of the Province of Alberta
by the Association of Private Schools and Colleges in
Alberta

MAY 21, 1964

ASSOCIATION OF PRIVATE SCHOOLS AND COLLEGES IN ALBERTA

Private schools have existed from the very early days of Alberta. In many instances they pioneered certain educational services. In fact, prior to 1914 it was the private schools that gave real leadership to education in Alberta even to the public schools. In 1963 there were 29 elementary and 13 secondary private schools. The average enrollment in these elementary schools is 88 while in the high schools it is 252. The total enrollment is 5755 pupils. The teaching force totals 273.

The Association of Private Schools and Colleges in Alberta was formed in 1958. Membership is open to any private school which is teaching curriculum approved by the Alberta Department of Education. With the exception of 3 Hebrew elementary schools, 9 Seventh Day Adventist elementary schools and one College of the latter group, nearly all of the other private schools of Alberta belong to the Association. Our Association does not include Tutorial Colleges, Kindergartens or Vocational Schools.

Our constitution sets forth that the objectives and purposes of our Association are:

- (1) To support and encourage high standards in the private schools of the Province.
- (2) To make known to the public the aims, ideals and services of these schools.
- (3) To strengthen understanding and cooperation between the private schools and other educational institutions, and between them and the government.

ROLE OF THE PRIVATE SCHOOL

We have already indicated that our private schools teach Alberta pupils the Alberta curriculum. This is done in the extra context of the private school implementing education within the framework of a

basic concept of man within the universe of God. Predominantly, our private schools are Christian schools where the Christian faith is the dynamic for both the criticism and the achievement of the goals of civilization and the ordering principle relative to the complex needs of our generation. In addition to providing education with such a specific orientation private schools fulfill valuable and necessary services to Albertans of many and varied backgrounds. Some of these are:

- (1) Pioneering educational services — experiments in curriculum, teaching methods, higher education, music, semester programming, rehabilitation efforts for youth, etc.
- (2) Providing education of the whole man — intellectual, physical, social and spiritual.
- (3) Providing educational stability for children in a day when parents move across the face of Canada on short notice. Private schools often provide a home as well as an education for needy children in a day of broken homes, working parents, military personnel, etc.
- (4) Training leaders for both provincial, community and church positions by a unique emphasis on the importance of the individual and the responsibilities of Christian citizenship.

We believe that the private schools in Alberta have rendered valued services. Their philosophy and special role will continue to give attention to an education which embraces but goes beyond the requirements of the Department of Education. Private schools will always be unique for their extra special attention to the needs of the individual.

We believe that private schools should exist beside public schools provided that they operate in the realm of the total public good.

Such competition leads to a stimulation towards excellence. The basic tenets of our province of freedom within social limitations, equality of opportunity, cooperation for the common good and a deep sense of responsibility for others have been instrumental in the development and continuation of private schools in Alberta.

STATUS OF PRIVATE SCHOOLS IN ALBERTA

The Department of Education Act (8) defines a private school as one that offers or purports to offer instruction in courses established by the Department or courses substantially the same, indicates the power of the Lieutenant-Governor in Council to make regulations governing the establishment, operation and supervision of private schools, indicates the need for the approval of the Minister, and directs the penalty for those who offend against this Act.

Order in council recognizes private schools as existing at the pleasure of the Minister and indicates that they must meet the following conditions:

- (1) Suitable facilities
- (2) Approved and capable teachers
- (3) Alberta approved curriculum taught
- (4) Inspection by the Department.

Our Association recognizes these requirements as valid. We submit that the regulations by order in council and the legal provision of the School Act with respect to private schools is minimal but rather tenuous. Since our private schools seek to exceed the minimum requirements of the Department of Education, we desire that the role of private schools be recognized as at least equal to other schools, and we request the removal of discriminatory regulations which place private schools in an inferior position.

On December 30, 1958 the late Honorable J. J. Bowlen, former

Lieutenant Governor, and the Honorable Ernest C. Manning the Premier, signed an order establishing a committee to advise the Minister of Education on matters relating to the establishment, operation and supervision of private schools, and any regulations there-to. This committee consists of eight members: two nominated by the Minister, one of whom shall be chairman; three nominated by the Association of Private Schools and Colleges; one nominated by A.T.A.; one nominated by the Alberta School Trustees Association; the Dean of the Faculty of Education, or his nominee from the membership of the Faculty.

We are grateful for the opportunity to meet with this Advisory Committee on Private Schools and Colleges, and recognize that progress has been made e.g.

- (1) Right of private school teachers to mark final exam papers.
- (2) Provision of school registers to private schools.
- (3) Bus transportation privileges for pupils on a regular bus route.
- (4) University students at a private College affiliated with the University of Alberta may receive aid under the Student Assistance Act.
- (5) Financial assistance to private Junior Colleges.

However, our Association has reason to feel that though many issues are discussed in a spirit of genuine interest and friendliness, no real progress has been made on some very real problems still confronting us.

We now propose to present some of these problems for your consideration in the hope that private schools may achieve more complete equality with other schools in Alberta.

STUDENT DISCRIMINATION

It is the boast of Alberta that no student is denied a high school education for lack of funds. Our

(Continued on page 12)

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

THE SEPTEMBER LADDER

Problems:	124	125	126	127	Sub- total	Previous total	TOTAL
Points:	4	2	4	2	12		
Dr. Th. VanDeursen (I), The Hague, Netherlands	3	2	3	2	10	73	83
H. Geerloff (I), Smithville, Ont.	—	2	—	2	4	51	55
J. Wierda, Winnipeg, Man.	0	0	—	0	0	46	46
G. VanBelle, Toronto, Ont.	no answer (1st)					45	45
R. Bouma, Belleville, Ont.	1	2	1	2	6	35	41
I. VanderVeer, Cornwall, Ont.	—	2	—	2	4	33	37
J. Hengeveld, Woodville, Ont.	3	2	—	—	5	30	35
J. Byl (I), Burnaby, B.C.	1	3	1	2	6	29	35
W. F. Stokdyk (I), Old Barns, N.S.	—	2	—	2	4	30	34
P. J. Pols, Pickering, Ont.	no answer (1st)					32	32
B. DeJong, Greenville, Ont.	3	2	1	2	8	23	31
R. Teschow, Toronto, Ont.	no answer (2nd)					29	29
A. Guillaume (III), Toronto, Ont.	1	2	3	2	8	21	29
M. DeJong (I), Stirling, Ont.	1	2	1	2	6	21	27
H. Hengeveld, Woodville, Ont.	no answer (1st)					25	25
M. Visser, Duncan, B.C.	1	2	1	2	6	17	23
C. Bruinsma, Goderich, Ont.	stays					21	21
G. Heebink, Brantford, Ont.	no answer (3rd!!)					10	10
F. Tolma (I), Vauxhall, Alta.	no answer (2nd)					3	3
A. Renema, Duncan, B.C.	0	0	—	—	0	3	3

REMARKS

Probably in the next round our Dutch doctor will reach the top for the second time. New excitement about the question who will be first will rise again after a few months. Although the number of contestants is continually declining, those who are still climbing the ladder like this entertainment very much. I really thank all those who expressed their appreciation. Most of you agree that the problems should not be too easy. No. 124 and No. 126 caused the loss of many points. Tell your friends that an interesting contest is going on in Christian Courier. Maybe some of them would like to join us.

Parable or Parody?

(Continued from page 9)

"Source Book in the Humanities" as Mr. Warshaw named it.

Here the Word of God was placed alongside Melville's "Moby Dick", Verdi's "Nabucco" and Da Vinci's "Last Supper".

The information, that after a follow-up test the average score improved from an appalling 22 percent to 86.5 percent gives us very little to cheer about, because through this approach, the Word of God is being robbed of its authority and any knowledge gained by this sort of Bible study can hardly be called knowledge unto salvation.

According to our belief, neutrality in matter of religion is impossible. According to the U.S. Supreme Court and many others, neutrality is possible. This High-school teacher also thought to have found a neutral solution, but through his approach he made the Bible like any other piece of

literature, nothing more than a textbook in the humanities, and, therefore, his so-called neutral stand was in fact an anti-Biblical stand, although it is doubtful he ever realized this fact.

Let us take note of this event media, an event that not only is as it came to us through our news taking place across our borders but also is becoming commonplace in many Public Schools in our nation.

It should set us to an even more vigorous action and support of our Christian Education Programs, and stimulate us in praying that God will incline more and more hearts, to engage in this Kingdom work together with us.

The only comfort we can derive from this news item is that even this way of presenting the Biblical truths, can be used by God to set these students thinking as to what the Biblical message really means also in this day and age we live in.

The Lord often moves in mysterious ways and He alone can make us really see the difference between a Parable and a Parody.

Canadian Electronics: Brain-Power for Industry

Set back neatly from the broad expressways encircling Canada's ever-expanding industrial cities are up-to-date plants manufacturing the nation's most modern technological products — electronic equipment and components. Young in outlook but with many years mature experience, Canada's \$500,000,000 electronic industry provides sensitive nerve and control systems for the country's business, unites its people by communications, exports products with a world-wide reputation for design and reliability. In nearly 150 plants from coast to coast, 20,000 Canadians are directly employed in an industry which makes intricate equipment in the fields of communications, navigation, computing and data handling, flight simulation, nucleonics (the combination of nuclear energy and electronic control), geophysics and entertainment. The complexity of Canadian-produced electronic equipment is in growing use across the continents of the world, is expanding to meet the nation's widespread domestic needs.

TOP LEFT: In Montreal, Janet Clasper checks printed circuit. This plant specializes in flight simulators.

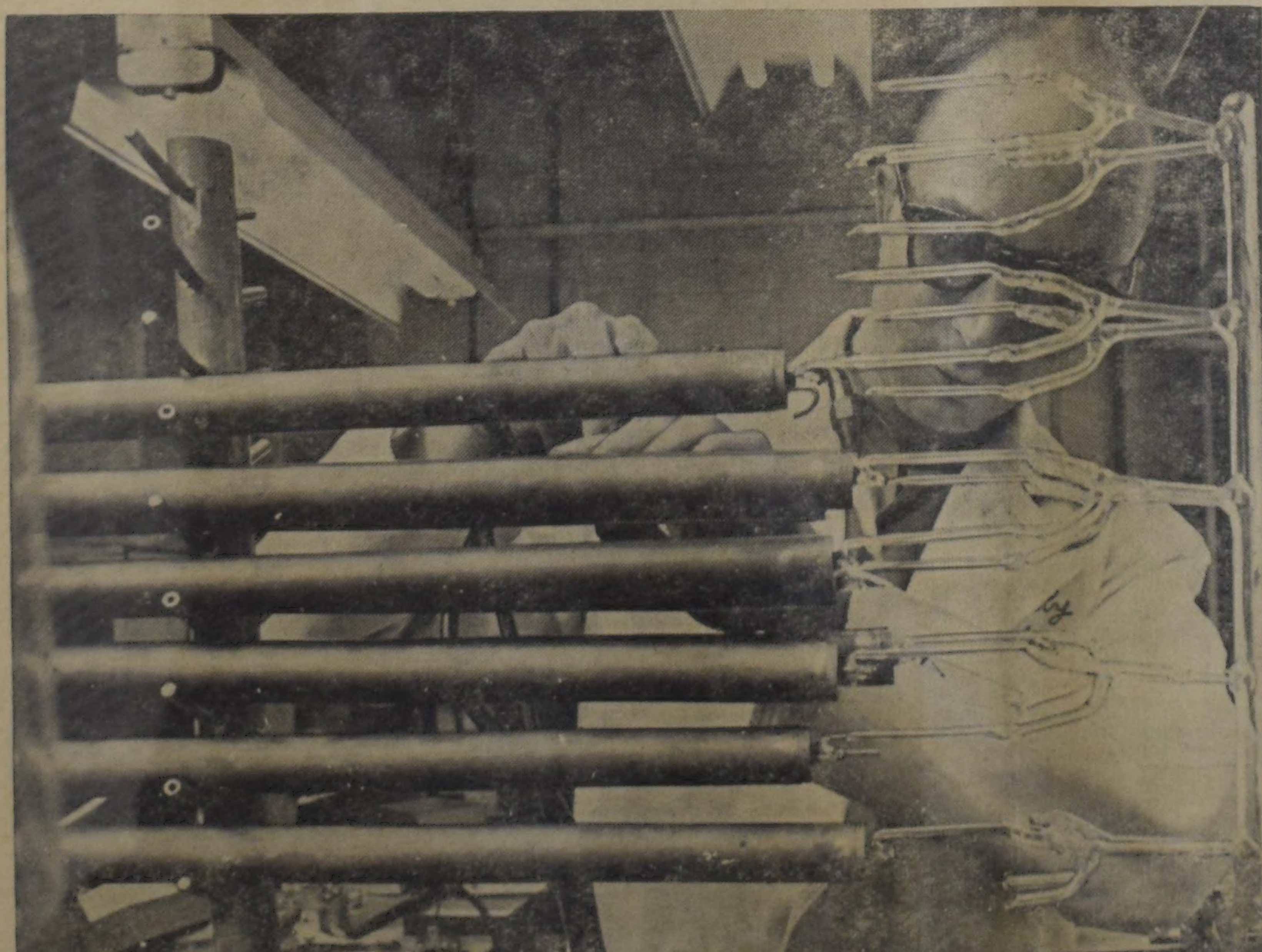
TOP CENTRE: In Ottawa plant, Ed Jaunzemis welds aluminum box frame for electronic components.

TOP RIGHT: Josie DeLauro of Montreal follows diagram while at work on cable harness.

CENTRE LEFT: Modern factories across Canada produce electronic equipment ranging from complete communication and navigation systems to simple tubes. Plant pictured here is in Montreal.

BOTTOM LEFT: Neutron tubes manufactured in a Toronto factory are filled with gas, then sealed and tested by Roly Deckart. Same plant makes geophysical and nuclear instruments, geiger tubes, flaw detectors.

BOTTOM RIGHT: Typical production line in one of Canada's many electronic-manufacturing plants.

The Reformation Church

What! leave the Reformation Church
Our fathers' and our own!
Desert, betray and wound the breast
On which our strength has grown?
No! we may leave our land and tongue,
Those near and dear we've known,
But not the Reformation Church,
Our fathers' and our own.

What! leave the Reformation Church,
Our glory and our pride?
Forsake the faith that Jesus taught —
There is no truth beside!
No! on this Rock 'gainst every shock,
Though proselytes assail,
We'll stand secure, with promise sure,
They never shall prevail.

— From the Episcopal Recorder.

A BRIEF

SUBMITTED TO THE CABINET OF THE PROVINCE OF ALBERTA...

Association is aware of many high school students who seek out the special help and provision of a private school because it is predominantly the private school that can also provide residential facilities. Nevertheless the present Student Assistance Act reads: "A student eligible for assistance shall be enrolled in a publicly supported Alberta high school."

Our Association requests that this act be changed to read as follows: "A student eligible for assistance shall be enrolled in a recognized Alberta high school."

Some modification is also desirable in the following provision, "If high school service is available to a student in the district or division in which he resides, assistance shall not normally be granted for attendance elsewhere."

In a province where freedom and individual enterprise are highly prized, we propose that a student requiring assistance be normally free to choose his school, other factors being reasonably equal.

PROFESSIONAL STATUS OF PRIVATE SCHOOL TEACHERS

We believe that every teacher of instruction in the Alberta courses of study prescribed for elementary, secondary or technical schools should be certificated, inspected and recognized as a professional by the Department of Education whether the teacher instructs in a public, separate or private school. The teacher is an individual, and as such he should enjoy professional status and democratic rights irrespective of the group in which he functions. A democratic society defends the liberation of the individual and extends those rights in a full measure to minority groups.

Our Association requests that all Alberta certificated school teachers be fully recognized by the Department of Education under the Teaching Profession Act as well as under the Teachers' Retirement Fund Act.

STAFFING PROBLEMS

Staffing is complicated for the private school both in the securing of new teachers and in the securing of experienced teachers under present Alberta regulations. Since "letters of authority" are difficult to obtain, we must secure qualified Alberta teachers.

1. NEW TEACHERS Most teachers today borrow some money from the provincial Alberta Students Assistance Program. Teachers accepting government bursaries and/or remission of fees while attending the Faculty of Education undertake to teach in the public or separate schools of the province. The Department has ruled that this obligation may not be discharged by the teacher employed by a private school. The

interpretation widely announced to the Faculty of Education students imposes a difficulty as well as a stigma upon the private school in the hiring of staff. In practice several exceptions have been permitted this year, but has the Act been changed? If not, we request that this be done.

2. EXPERIENCED TEACHERS

As soon as a teacher begins service in Alberta public or separate schools he must belong and contribute 5% of his salary to the Teachers' Retirement Fund. It is generally recognized that the T.R.F. Act provides excellent benefits to teachers. The A.T.A. has established portability of pensions under the T.R.F. with B.C., Ontario, University of Alberta and the Alberta Civil Service. However, when a qualified experienced professional teacher accepts a position in a private school, he is told that he can no longer continue to make contributions to his pension plan. This single factor often makes it very difficult to secure properly qualified and experienced teachers. We submit that our private schools are also serving Alberta youth and that the qualified certificated teacher remains a professional whether he teaches in a public, separate or private school. If we are to have private schools, they must be able to serve Albertans in a professional manner and to do so they must employ qualified and experienced teachers.

We believe that in a democratic and Christian land a professional teacher should have full freedom to move from the public school to the private school or vice versa without any prejudicial results upon his status in a professional pension plan.

Through the years numerous requests on these matters have been made. We now understand that the Board of Administrators of the Teachers' Retirement Fund Act are prepared to request changes in the Act. (See EXHIBIT B)

Our Association respectfully submits its request that definite steps be taken to remove discriminatory regulations in order to alleviate the pressing problems of staffing schools in the matter of securing either new or experienced teachers.

DO PRIVATE SCHOOLS DESERVE GOVERNMENT SUPPORT?

The use of the words "public" and "private" to describe our schools creates the false impression that only the state schools perform a "public" function, and that the "private" schools do not. Separate schools are public, in that they perform the same function as the so-called public schools, but they enjoy a measure of independence and still have their own tax-support structure as a

special privilege under the B.N.A. Act. Private schools are in the same sense public, and are independent but receive no municipal or provincial financial help. Our private schools teach a cross section of Albertans even as any other school under the Department of Education.

A survey of what other jurisdictions do in the matter of government support will shed light on our questions. In England those who desire a Voluntary School pay for its initial construction, but once that is achieved the local educational authority finances the daily operating costs plus a proportion of the cost of improvements or expansion. Since 1918 in Scotland, it is possible for all denominational and private schools to be part of the national system of education and thus share in public support without sacrificing their basic purpose. In Ireland, any denominational school which qualifies as a national school receives from the state all funds for teachers' salaries, social services and transportation, two-thirds of the cost of construction and one-half of the cost of light and heat. The remaining costs are supplied from local tax money. In Holland, Article 200 of the Dutch Constitution provides that "elementary general private education . . . must be put on a parity of position with public education as concerns its provision out of public means." In 1920 Holland established full recognition for all schools which met basic requirements.

Similar provisions although less liberal are found in West Germany, Belgium and France. So far is known, none of the jurisdictions mentioned give tax support to the schools of only one specific denomination, as in Alberta. Each denomination has identity and the right to build and operate schools orientated to their own faith on their share of the school tax money. All of these examples provide proof that the role of private schools in public education is recognized in various countries of the western world.

The Universal Declaration of Human Rights adopted by the United Nations provides expressly that "parents have a prior right to choose the kind of education that shall be given to their children". The principle of universal fee education has been established and should not be denied to those who wish to give their children an education in a Christian setting subject to the right of government to ensure that education meets certain basic standards. We believe that checks and balances are provided in the presence of both public and private schools in our province.

The strength of a country does not lie in uniformity, but upon the recognition afforded to the individual. Our private schools believe in democracy. They teach allegiance to God, and respect for law and authority. Hence, their influence is unifying, and not divisive.

It is argued that the support of private schools will lead to the

complete fragmentation of our school system. A fundamental principle of democracy surely is that those institutions which secure the support of the people are those which deserve to survive. Public schools will decline only in proportion to the number of people who wish to have independent schools. The strength of the public school system should not rest upon an enforced obedience or the withholding of financial support to a private school. The desire and need to maintain a strong and efficient public school system should not outweigh the democratic right of parents to choose the type of education they desire for their children.

In a democratic and pluralistic society, formal recognition of freedom is not enough. The province should be prepared to assist by material means if necessary to guarantee the freedoms of our democratic charters.

Most of our private schools are now serving large cross sections of Albertans of varied denominational backgrounds. These schools in particular are providing a public service. For many years the Department of Health has been willing to recognize a public service provided by a denominational group in the area of hospitalization. Likewise, educational costs have grown to the point where our Association has been forced to consider the problem of some more equitable means of support for the private schools even though we desire above all to maintain our orientation and philosophical framework even as private hospitals do.

Thus, the following resolution was passed by our Association in its Spring Convention in Red Deer on May 2, 1964:

"Be it resolved that according to principles of equity and justice public funds should benefit both public and private schools that meet the prescribed legal provisions and standards, and

Be it also resolved that the Government of the Province of Alberta should implement these democratic principles by granting to recognized private schools (as defined by the Department of Education Act, Revised Statutes of Alberta, 1955, chapter 95 and amendments and regulations pursuant thereto) their proportional share of public funds."

Our Association requests that the Government of the Province of Alberta consider private schools that meet the prescribed legal provisions and standards of the Department of Education eligible for benefits of public funds on a per student basis.

PRIVATE JUNIOR COLLEGES AND THE JUNIOR COLLEGE COMMITTEE

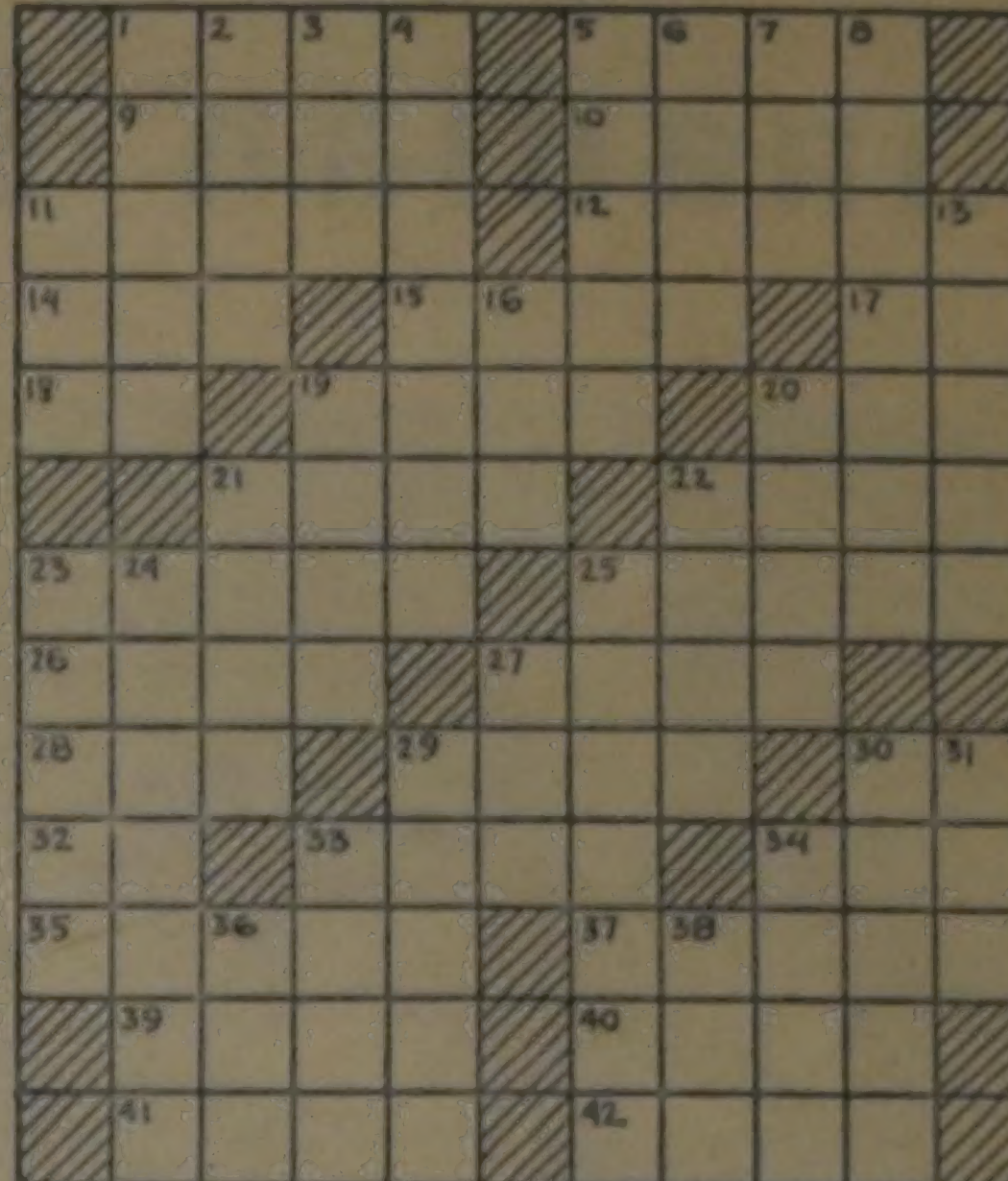
Our Association includes two private Junior Colleges — Mount Royal and Camrose Lutheran College. An association of Junior Colleges has been formed in Alberta, involving both public and private schools.

This Association has requested a voice on the Junior College Com-

CROSS WORD PUZZLE

ACROSS

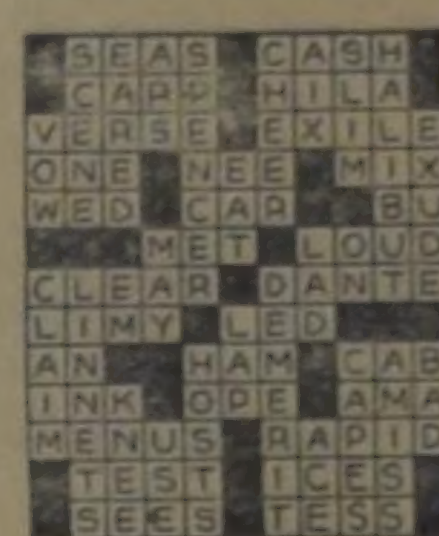
1. Moved in water
5. Famous boat builder
9. State of unconsciousness
10. Incite
11. Hourly
12. Abounds
14. Particle of addition
15. Subdivision plots
17. Behold
18. Away! prefix
19. City: Ind.
20. "Gun-smoke" character
21. Refuse of grapes
22. Small nail
23. Mark, as cattle
25. Golf courses
26. A step of a ladder
27. Unadulterated
28. Single unit
29. Trick
30. Sun god
32. Ahead
33. S. Am. monkey
34. Humor
35. Decoration for valor
37. Unsophisticated
39. Little stream
40. Otherwise
41. Observes
42. Prophet

DOWN

1. Kind of tea cake
2. Brief expression
3. Wine receptacle
4. Duck
5. Slightly crazy: colloq.
6. Metallic rocks
7. Grow old
8. Evergreen tree
11. Possessed
13. Short stockings
16. Grampus
19. Team
20. Copenhagen native
21. Hair on horse's neck
22. Pneumatic tube
23. Sweeping implement
24. Outshoots of strawberry plants
25. Seeds of a fabaceous herb
27. Place
29. Calms: Scot.
30. Stream of water
31. Consumed
33. Story
34. Sagacious
36. Perish
38. Malt beverage

ANSWER to last week's Cross Word Puzzle

mittee of the General Faculty Council of the University, but so far this has not been provided.

We believe that in a province where there is a great future for Junior Colleges both public and private representation is essential for both types of schools on governing committees.

Our Association requests that the Government give consideration to private Junior College representation on a duly constituted government-approved committee governing Junior College work.

CONCLUSION

In this brief we have sought to acquaint you with our Association, its role and present status, and our special problems at this time. In particular we have asked for equal treatment in four areas:

- (1) Needy high school students who choose to attend a private school.

- (2) Full recognition of the certificated private school teacher as an equal professional.

- (3) Removal of discriminatory regulations relative to assistance of teachers and pension under the Teachers' Retirement Fund Act.

- (4) Financial assistance on a per student basis for those enrolled in curriculum controlled by the Department of Education.

- (5) Some representation on the Junior College Committee of the University of Alberta.

We hope that your awareness of our position and our problems will lead to a favorable consideration of these requests from the Association of Private Schools and Colleges in Alberta. Thank you for granting us the privilege of presenting this brief.

Root out of Dry Ground

BY ARGY M. BRIGGS

(61)

Jansie's dark eyes were coldly brooding upon the wrinkled face across from her. "I ain't having no fun at it," she said briefly. "It ain't a bit of fun trying to keep these fellows from selling you everything under the sun!" She leaned forward and demanded in a hard voice, "How much do you want this time?"

R.P. squirmed, "I don't know exactly," he admitted. "I wish you wouldn't be so sharp, Jansie."

Jansie sighed and leaned back in her chair. "Look here, Paw," she said in exasperated explanation, "I'm not trying to get all that money for myself or something! All I've been trying to do all summer was to keep ever' Tom, Dick and Harry from selling you and Willie a lot of stuff you don't even want! That fancy plover, when you ain't even able to turn a garden spot! Those Indian blankets! And how about that red roadster that Willie bawled over for two days last month. It just ain't sensible!"

"You sent Chrissie some money," R.P. reminded sullenly, "And she ain't even got no legal rights in this here oil, like me and Willie has!"

"I know," Jansie's answer was a sigh. "I did send Chrissie a money present to cover the rest of her summer's schooling, and to pay a — little debt — she owed, but that's all. She ain't asking for nothing!" She sat wearily studying the faces across from her. "Look here, Paw," she leaned toward the old man, "I'm not relishing the job of managing all the money, and I'm more than willing to give it up!"

R.P. looked alarmed. "Now, now, Jansie," he whined, "You're doing all right. Them lawyers would — would mix me all up, if I tried to deal with them. You're doing all right!"

Jansie sighed again and her dark face was troubled. "I ain't so sure I am doing so good," she stared down at her long hands, "It's a burden."

"We can buy things," Willie reminded her in a happy voice.

"Yes," She looked to him broodingly. "That is, you can buy some things, if they happen to be what you want. Well," she pushed back her scarcely touched plate and stood up. "I'd better be getting at my work! Mr. Shelton wants me to come down right after dinner and see him about that other well they're about to bring in."

"If I had that there red car I wanted," Willie reminded her in a reproachful tone, "I could carry you to town in it!"

Jansie grinned a little as she turned toward the bedroom. "That's right, Willie," she agreed amiably, "but since you don't have it, I reckon I'll just have to walk!"

Early afternoon lay hot on the prairie when Jansie appeared in the smithy doorway, wearing the same old best hat, and carrying the same purse, its tendency to fall open firmly checked by a rubber band.

She paused in the doorway and stood, looking out, and there was within her a deep dread of the errand before her. Mr. Shelton was so overpoweringly impressive!

Somewhere near the shanty a cicada shrilled his dry refrain, and, on the prairie, the drying grasses caught the passing shadows of the rainless clouds. Jansie glanced, with the indifference of habit, at the greasy darkness of the ground about the well across the road, and even the sight of the second derrick in the farther distance that was the Annie B. Sanders Number Two, failed to penetrate her absorbed concentration.

She walked slowly down the path that led to the shell road to town. And in her heart, she was agreeing with the two stenographers whom she had overheard talking just a few days before.

They hadn't meant for her to hear, of course. They couldn't have said what they had said if they had known that the heavy, silent closing of the office door had not completed itself, behind the crippled form of the newest of John Shelton's clients. "Say, Frances!" Jansie had recognized the voice as belonging to the brilliant little brunette who sat near the filing cabinets in the big outer room of the lawyer's suite. "What do you suppose a little, old dried-up cripple like that will do with all that money?"

She had forced her feet to shuffle on, away from

the clear young voice, but even so she heard the reply, "I can't imagine! There certainly isn't anything she could want, unless it might be more to eat or something like that!" The last voice had been followed by a peal of gayest laughter, then had finished, "But I could certainly use a little of that dough!"

That's just it, Jansie thought bitterly, as she walked toward town, everyone in the world has some sort of use for money except me. How they love it, even Paw and Willie!

And I, she thought wryly, there ain't — isn't much that money can buy for me, except, and her lips twisted, maybe something fancy to eat.

"I'm not saying You've made a mistake," she muttered softly as she walked along, "But right now, I can't see what You're up to."

It was then that she heard the childish sobbing beside the road.

For a moment, she thought it was just some game and her feet hesitated only briefly in their progress. Then, they stopped, for she saw that it was not a game at all.

Off to one side of the main road, on a wheel-tracked lane across the prairie, a little Negro boy lay on the ground, sobbing.

Hesitantly, thinking more about her own problems still, Jansie turned aside and walked through the tall grass toward him. "What's the matter, sonny?" she called gently, when she was near enough to make herself heard. "What's wrong?"

Perhaps not hearing her for the noise of his own crying, the child did not look up. Then, as she came nearer, she saw for herself what was wrong.

The horribly squashed body of a kitten lay in the wagon track.

Jansie knelt and pulled the heaving little child's body against her. "There now, sonny," she said clumsily. "Don't cry! It won't bring the kitty back!"

Startled at her touch, the little boy looked up into the wizened face above his own. He started to jerk away, then sensing something of the deep bond that lies between affliction and all suffering, he relaxed against her, sniffing. "It was one of them old teamsters!" he choked, "mashed my kitty."

"Shhh!" Jansie's tone was troubled. "They didn't mean to hit your kitty!"

At her words, he turned hard, hurting eyes up to hers. "They did too!" he declared, and Jansie knew that it was true, that such cruelty had been exacted here upon the familiar prairie. "They done it on purpose." And then the child's voice went on with such a bitterness of hate that she winced. "They laughed, too, when I cried!" His voice was suddenly as old as heartache itself, as he added, "They wouldn't a-done it if I had been a white boy. They would'n a dared!"

Sickened at heart, Jansie knelt there on the prairie, groping within her own bleakness for some comfort for the child. "I — I understand, sonny," she said slowly. "I ain't black, maybe, but —" she smiled gently down into the defensive eyes of the boy, "I'm mighty ugly!"

His eyes studied her. "Yes, you are," he admitted simply. "Don't you just hate folks, lady?"

Jansie smiled. "I used to," she told him. "I reckon I hated them about as bad as anybody could."

"What made you stop hating them?" asked the Negro child.

Then, slowly, and in a voice heavy with understanding, Jansie recounted for the ears of the only half-comprehending child the story of Jesus. Not seeing any incongruity in The Story and the harsh but insignificant fact of a dead kitten, she fumblingly unfolded in words the strange simplicities of the faith, of vicarious suffering and of spiritual comfort.

The child listened, his mouth half open and the tears wet on his cheeks, still sniffing now and then. And there was in the husky gentle tones of the crippled woman something very comforting for the sore heart of childhood. "And so," she finished her recital, and her dark eyes were brooding with sympathy for the child and for the thing she was telling, "it don't make no difference what kind of a body you happen to have, He loves you. He's your friend."

But the hurt of all his short years lay behind the boy's voice as he asked, "I don't reckon He'd be no friend to a black boy, though," and there was in his tone a waiting, a not-accepting, "would He?"

(To be continued.)